

HALKIN KURTULUŞU

29 Ocak 1979
500 kuruş
145

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

■ ABD emperyalistlerine yeni üsler veriliyor
■ Temel tüketim maddelerine zamlar geliyor

SIKIYÖNETİM ALTINDA

Emperyalistlere yeni kapılar açılıyor

Emperyalistlerin ve egemen sınıfların politikası uygulanırsa...

- Petrol ürünlerine ve temel gıda maddelerine yeni zamlar yapılacak
- Bütün işçi ücretleri ve memur maaşları dondurulacak Yatırımlar sınırlandırılacak, işsizlik ve toplu işten çıkarmalar artarak, mal darlığı had safhaya ulaşacak, herşey karaborsaya düşecek
- Emekçilerin üzerine yeni vergi yükleri binecek 1979'da da tarım ürünlerinin taban fiyatları düşük tutulacak
- TL'nin değeri en az % 40 düşürülecek
- Türkiye toprakları emperyalistler açısından tam bir 'açık pazar' haline gelecek
- ABD üstlerinin görev alanları genişleyecek, İran'daki ABD üstlerinin bir kısmı Türkiye'ye monte edilecek

- 'Taze para' için emperyalistlerin IMF kanalıyla dayattığı koşullar: Temel tüketim maddelerine zam, kalkınma hızının düşürülmesi, en az % 40 oranında yeni bir devalüasyon, maaş ve ücretlerin dondurulması, tarım ürünlerinin taban fiyatlarının düşük tutulması...
- Hükümetin hazırlamakta olduğu 'Serbest Bölge' kararnamesi ile yurt topraklarının bir bölümü daha emperyalistlere peşkeş çekiliyor

YAZISI 5. SAYFADA

Faşizme karşı mücadele için devrimci platform

YAZISI 3. SAYFADA

HALKIN KURTULUŞU

Başka seçenek vardır

Bir taraftan egemen sınıflar, sıkıyönetim silahı ile işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri üzerindeki baskı ve terörü yoğunlaştırırken, bir yandan da ABD emperyalistleri ve diğer batılı emperyalistler Ecevit hükümetinin önüne yeni direktifler sürüyorlar. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının koltuk değnekliğini yapan CHP hükümeti de bunları bu gün bir bir uygulamanın hazırlığı içinde.

Emperyalistlerin "taze para" vermek için öne sürdükleri koşullar uygulandığı takdirde, ülkemiz emperyalizme bütün alanlarda bir bütün olarak daha çok bağlanacak ve işçi sınıfımız ve emekçi halkımız üzerindeki ekonomik ve siyasi baskı alabildiğine yoğunlaşacaktır.

Bugün emperyalistler, hem "taze para" adı altında ülkemize sermaye ihracını artırmak ve onu tam bir "açık pazar" haline çevirmek istemekte, hem de öne sürdükleri koşullarla bütün temel tüketim maddelerine zam yapılmasını, işçi ücretlerinin ve memur maaşlarının dondurulmasını, yatırımların sınırlandırılmasını, yabancı sermayeye yeni yatırım alanları verilmesini, 1979'da da tarım ürünleri taban fiyatlarının düşük tutulmasını, en az % 40 olmak üzere yeni bir devalüasyon yapılmasını sağlamaya çalışmaktadırlar. Bu durumda emekçi halkın alım gücü daha da düşecek, piyasadaki mal darlığı had safhaya ulaşacak, işsizlik ve toplu işten çıkarmalar bir çığ gibi artacaktır.

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının izlemekte oldukları politika da budur. Şimdi bütün çabaları sıkıyönetim koşulları altında ve militarizmi öne çıkararak bu politikayı ha

Dev.Sa.6.Sü.7'de

Halkın Kurtuluşu'nu engelleyemeyeceksiniz

- İZMİR MAHKEMELERİ GAZETEMİZ SATIŞA ÇIKMADAN TOPLATMA KARARI ALIYORLAR.
- RESMİ MAKAMLAR KANUNSUZ OLARAK GAZETEMİZİN BASILDIĞI MATBAANIN YÖNETİCİLERİNİ HALKIN KURTULUŞUNU BASMAMALAR İÇİN TEHDİT EDİYORLAR.
- GAZETEMİZİN BÜTÜN SIKIYÖNETİM İLLERİNE GİRİŞİ YASAKLANDI
- SIKIYÖNETİM DIŞI İLLERDE DE GAZETEMİZİN DAĞITIM VE SATIŞI POLİS VE JANDARMA TARAFINDAN ENGELLENİYOR.
- SIKIYÖNETİM ÖNCESİNDE GAZETEMİZİN DAĞITIMINI YAPAN YURT-DA YENİDEN POLİS TARAFINDAN BASILDI SAHİBİ GÖZALTINA ALINDI

Sıkıyönetimin ilanı ile birlikte gazetemizin yayınını engellemeye yönelik baskılar artarak sürmektedir. Baskılar gazetemizin baskısının yapıldığı İzmir'deki matbaadan dağıtım yapan devrimcilere kadar uzanmaktadır.

İzmir Cumhuriyet Savcılığı, gazetemiz daha dağıtılmadan hakkında toplatma kararı çıkarmaktadır. İzmir mahkemeleri gazetemizin bugüne kadar çıkmış bütün nüshaları hakkında yeniden toplatma kararı vermişlerdir.

Öte yandan sıkıyönetim komutanlıkları, sıkıyönetimin olduğu bütün illere gazetemizin girişini yasaklamışlardır. Ayrıca sıkıyönetim illeri dışındaki yerlerde de gazetemizin dağıtımını engelleme-

Dev.Sa.6.Sü.5'de

- 21 OCAK GÜNÜ YAPILAN MİTİNG VE YÜRÜYÜŞE HALKIN KURTULUŞU VE DEVRİMCİ YOL TARAFTARLARI KATILDILAR
- DEV-GENÇ VE YDGF ÜYESİ GENÇLER OMUZ OMUZA YÜRÜDÜLER
- HALK «MHP VE ÜGD KAPATILSIN» «SIKIYÖNETİM KALKSIN» DİYE HAYKIRDI

İzmir'de binlerce emekçi haykırdı: 'SIKIYÖNETİME HAYIR'

21 Ocak Pazar günü İzmir'de yapılan miting ve yürüyüşte binlerce emekçi "Sıkıyönetime Hayır" diye haykırdı.

İzmirli proleter devrimcilerin tertiplediği mitinge bütün engelleme çabalarına rağmen 6 bini aşkın bir topluluk katılmıştır.

Devrimci Yol taraftarlarının ve DEV-GENÇ üyelerinin de katıldığı miting ve yürüyüşte halk, "Sıkıyönetime Hayır", "MHP, ÜGD Kapatılsın", "Kontr-gerilla dağıtılsın" sloganlarını atmıştır.

Atatürk Alanında yapılan mitingte çeşitli demokratik kitle örgütlerinden konuşmacıların yanı sıra YDGF ve DEV-GENÇ adına yapılan konuşmalarda sıkıyönetimin kaldırılması istenmiş ve sıkıyönetimin ilan gerekçesi olan Maraş katliamının sorumlularının MHP ve Kontr-gerilla olduğu belirtilmiştir.

Emekci halkın sırtına yeni yükler bindiren

Vergi yasası tasarısı meclislerde

Faşist diktatörlük, hakim sınıfların içine düştüğü ekonomik ve siyasi buhranın yükünü işçi sınıfı ve emekçi halkımızın sırtına yıkmak için, saldırılarını yoğunlaştırmakta, militarist güçlerini halka karşı her alanda kullanmaktadır. Sıkıyönetim sopasını kullanarak "kendi huzur ve istikrar"larını sağlamak için meclislerinde bir yandan iktidar-muhalefet mücadelesi (!) sonucu "anarşiye karşı mücadele tedbirleri her gün yeni baskı kanunları olarak halka karşı ilan edilmektedir.

İşte günlerdir burjuva basının boy boy manşet atarak iktidar - muhalefet mücadelesi, özünde sahte politika dalaveralarının

Dev.Sa.6.Sü.1'de

SIKIYÖNETİM KİME KARŞI?

GEÇTİĞİMİZ BİR HAFTA İÇİNDE

- Sıkıyönetim Komutanlıkları emriyle yüzlerce kişi tutuklandı, bütün ülke çapında arama ve tutuklamalar devam ediyor.
- Sıkıyönetim Komutanlıkları emri altındaki sıkıyönetim askeri mahkemeleri çalışmalarına başladı, sivil mahkemelerdeki onlarca dava sıkıyönetim mahkemelerine devrediliyor.
- Sıkıyönetim Komutanlıkları emriyle devrimci yayın organlarının sıkıyönetim bölgelerine girmesi yasaklandı.
- Kitapçılar basılıyor, kitaplar toplatılıyor. İstanbul Yurt-Da'yı ikinci kez basan polis birçok kitaba el koydu, sahibini gözaltına aldı.
- Devrimci-demokratik kitle örgütlerinin kapısına kilit vurulmaya devam ediliyor. Sıkıyönetim Komutanlıklarının emriyle Siverek ve Adana'daki bazı dernekler kapatıldı.
- Bir çok fabrikada toplu işten çıkarmalar yoğunlaştı. Komprador burjuvazi yeni lokavtlara hazırlanıyor.

Daha tarlalardan toplanmamış olan pamuklar bile emperyalistlere rehin edildi.

DUYUN - İ UMUMİYE GÜNLERİNDEN HİÇ FARKI YOK

Tarım ürünlerimiz de uluslararası tefecilere rehin edildi

- Tarlalarımızda daha bitmemiş ekinler bile emperyalistlere ipotek edildi

Geçtiğimiz hafta içinde Amerikan Wells Fargo Bankası ile Maliye Bakanlığının yaptığı bir anlaşma sonucu Türkiye'nin bu bankaya olan borçlarının ödenememesi sonucu üç yıl boyunca çeşitli tarım ürünlerimiz bu bankanın hesabına rehin edildi.

Wells Fargo Bankasına

Dev.Sa.6.Sü.5'de

DUYUN-İ UMUMİYE NEDİR?

Osmanlı Devletinin son dönemlerinde batılı emperyalist devletlerden alınan borçların ödenmemesi sonucu bu devletler kendi aralarında kurdukları bir kuruluşla Osmanlı Devletinin çeşitli gelirlerini bu borçların ödenmesi için kontrol altına almışlardı.

Düyun-i Umumiye adı verilen bu kuruluş, ülke içindeki tuz, tütün ve tahıl ürünlerinden ve ayrıca devletin gümrük vergilerinden elde edilen gelire doğrudan el koyuyor ve bu geliri uluslararası banka ve çeşitli emperyalist ülkelerin Osmanlılara verdiği borçların tasfiyesi için kullanıyordu. Bu ürünler ve gelirler üzerinde Osmanlı Devletinin hiçbir hakkı yoktu.

Düyun-i Umumiye borçları ancak 1940'larda tasfiye edilebilmişti.

Faşistler Dersim de yeni tertipler peşinde

Egemen sınıfların her dönem "deşilecek çıban" gözü ile baktıkları Dersim'de faşistler halk hareketini ezmek için yeni tertipler peşindeler. Bilindiği gibi özellikle son bir yıl içinde halkın mücadelesini bastırmak için bütün gericiler Dersim'de kolları sıvamışlardır. Türkeş ve diğer faşistler sık sık Dersim halkına yönelik saldırı çağrıları yapmakta ve buna uygun tertipler yaratılmaktadır. Halkın mücadelesini ezmeye yönelik karşı-devrimci kampanyaya resmi yetkililerden, kontrgerillacılara, TİKP çetesinden MHP'li faşistlere kadar geniş bir kesim katılmaktadır.

Dev.Sa.6.Sü.6'da

Halka cefa, Mecliste sefa

İş, parlamenter maaşlarının artmasına gelince ne güzel de anlaşıyorlar.

Milletvekili maaşlarına yine zam yapıldı

Meclis Plan Komisyonunda alınan bir karar gereğince plarlamenter maaşlarına yeniden 3500 liralık bir zam yapıldı. Bilindiği gibi geçtiğimiz kasım ayı içinde parlamenter maaşlarına gizlice 3600 liralık bir zam daha yapılmıştı. Memur maaş katsayısının 16'ya çıkarılmasına bile karşı çıkanlar bir çırpıda küçük bir memurun bir ayda eline geçen miktardan daha fazlasını maaşlarına ekleyivermişlerdir.

Tertipleri önlemenin ve açığa çıkarmanın yolu

Dersim'deki faşistlerin tertip ve saldırılarına rağmen halk hareketi yine yükselmeye devam ediyor. Bu mücadeleyi engellemek isteyen faşistlerin yanı

Dev.Sa.6.Sü.7'de

Kamboçya halkı kendi kaderini kendi tayin etmelidir

Pnom Pehn'in Heng Samrin kliği tarafından ele geçirilmesiyle birlikte, Kamboçya'da yeni bir dönem açılıyor. Kamboçya'daki üç yıllık Pol Pot iktidarının yıkılışı ve Güneydoğu Asya'da uzun bir süredir devam eden çatışmada en büyük etken doğrudan doğruya emperyalist süper devletlerin kışkırtıcılığı ve revizyonist siyasetin bölücülüğüdür.

SOVYETLER BİRLİĞİ'NİN VURUCU GÜCÜ: VİETNAM

Güneydoğu Asya'daki gelişmelere damgasını vuran bellibaşlı güçlerden birinin Sovyetler Birliği olduğu artık hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kadar açığa çıkmış bulunuyor. Üç yıllık Pol Pot iktidarını yıkan güçlerin Rus tanklarına binmiş Vietnam kuvvetleri ve Kamboçya'daki Rus yanlısı siyasi güçler olduğu herkes tarafından biliniyor.

Şüphesiz Güneydoğu Asya'daki Sovyetlerin hegemonya mücadelesinin en önemli silahı geçtiğimiz yıl Sovyetler Birliği ile ittifakını daha da sağlamlaştıran Vietnam'dır. Amerikan emperyalizmine karşı mücadele yıllarında revizyonizme ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı ortayolcu bir hat izleyen Vietnam sonunda Rusya'nın hegemonya mücadelesinin bir aracı haline gelmiş bulunuyor.

Geçtiğimiz mayıs ayında COMECON'a giren Vietnam, kasım ayında Moskova'daki Yeni Çarlarla imzaladığı "işbirliği ve dostluk" anlaşmasıyla bütünüyle Sovyetlerin etki alanı içine girmiş oldu. İmzalanan anlaşmada Rusya'nın Vietnam'ın içişlerine müdahale etmesine imkan veren maddeler de bulunuyordu. Ayrıca aynı anlaşma, Vietnam'ın yer aldığı herhangi bir askeri çatışmada Rusya'nın bu çatışmaya katılma hakkını da sağlıyordu.

Sovyetler Birliği 'nin Güneydoğu' Asya'daki hegemonya emelleri çok eskilere dayanıyor. Rusya bundan çok önce bütün Güneydoğu Asya ülkelerine çağrı yaparak, kendi emellerine hizmet edecek bir siyasi ve askeri pakt ta toplanmalarını önermiş ve bunun yanında bölgenin birçok ülkesiyle girdiği ikili ilişkilerle etkisini yaygınlaştırmaya çalışmıştı. Sovyetler Birliği, bölgedeki gücünü artırmak için hiçbir ilke dinlemeden her kapıyı çalmıştı. Hatırlanacağı gibi Kamboçya'da Ulusal Kurtuluş Kuvvetlerinin faşist Lon Nol rejimini devirmesine kadar Lon Nol, Amerikan emperyalistlerinin yanı sıra sosyal-emperyalistler tarafından da desteklenmiş, zafere yalnızca üç gün kala Sovyetler at değiştirmek istemiş ve Pol Pot rejimine destek olacağını açıklamıştı. Rusya, Kamboçya'da yeni bir uşak, Heng Samrin'i bulana kadar da sözde Pol Pot hükümetini destekler gözükmüştü.

Sovyetlerin Güneydoğu Asya ülkelerine göz dikmesi için yeterli nedenleri vardır. Her şeyden önce bu ülkelerin doğal kaynakları ve stratejik askeri konumları sosyal-emperyalistlerin uzun süredir gözlerini kamaştırıyor. Öte yandan bu bölgede başlıca rakibi ABD'nin etkinliğini kırmak yeni çarlar için başlıbaşına bir amaç haline gelmiş bulunuyor.

İşte Kamboçya'nın Rus tanklarına binmiş Vietnam kuvvetleri tarafından işgalinin altında yatan gerçeklerden biri budur.

AMERİKAN-ÇİN İTTİFAKI VE GÜNEYDOĞU ASYA'DAKİ ÇATIŞMA

Uzun bir süredir Çin revizyonistlerinin de Kamboçya'nın arkasına geçerek savaş kışkırtıcılığı yaptığı bilinmektedir. Üstelik Çin revizyonistleri Vietnam'a karşı da saldırgan bir tutum alarak Güneydoğu Asya'daki çatışmayı kızıştırmaya çalışmıştır. Elbette ki Çin revizyonistlerinin bugün izlemekte oldukları siyasi hattın genel muhtevasına baktığımızda Kamboçya'yı desteklemelerinin ardında 'yüksek ideallerin' değil, emperyalist emellerinin yattığını kolayca görebiliriz.

Amerikan emperyalizmi de kısa bir süre önce dünyanın bu bölgesinde yediği darbeler sonucu kaybettiği mevzileri yeniden ele geçirmek amacıyla bu çatışmadan yararlanmayı ummaktadır. O da daha üç yıl önce önünde boyun eğmek zorunda kaldığı Pol Pot hükümetinin arkasına geçmiştir. Çin'le kurduğu 'kutsal ittifak' yoluyla yeniden kazanmak için masaya oturan bir kumarbaz tavrı içindedir.

HALKLARIN ÇIKARI NEREDEDİR?

Vietnam ve Kamboçya halkları ortak düşmanları Amerikan emperyalizmine karşı uzun yıllar mücadele etmiş olan iki kardeş halktır. Süper devletlerin ve revizyonizmin bölücü ve kışkırtıcı çabaları sonucu iki halk arasındaki enternasyonalist ve devrimci birlik ve dayanışma yıkılmış bulunuyor. Üstelik iki halkın yıllar boyunca onbinlerce şehit vererek, kan dökerek kazandıkları zaferlerin kazançları emperyalistlerin ayakları altında eziliyor.

Rus silahlarının yardımıyla Heng Samrin kliğini iktidara oturtan Vietnam'ın bu eyleminin tarih önünde hiçbir haklılığı yoktur. Bu tutum halkların iradesi önünde er geç yıkılacaktır. Bu saldırganlığa ne Kamboçya halkı ne de onyıllarca saldırganlığa karşı mücadele etmiş olan Vietnam halkı izin vermeyecektir.

Kamboçya'daki işgalci Vietnam ve Rus birlikleri ülkeden çıkmalıdır.

Kamboçya'nın kaderini Kamboçya halkı tayin etmelidir.

Her renkten emperyalist Güneydoğu Asya'dan elini çekmelidir.

Vietnam askeri güçleri, Rus tanklarıyla geldiler ve Kamboçya'yı işgal ettiler.

Rus tanklarıyla gelen «devrim»

Rusya'nın desteğindeki Vietnam birliklerinin Kamboçya'yı işgali ve Pnom Penh'de iktidar koltuğuna Sovyet yanlısı bir kliğin bizzat işgalci kuvvetler tarafından oturtulması ülkemizdeki revizyonistler tarafından da 'coşkuyla' karşılandı. Revizyonist yayınlardan sevinç çığlıkları döküldü. Bütün bunlar anlaşılabilir şeylerdir. Rusya'nın bir gün kendilerini aynı yolla iktidar koltuğuna oturtacağını düşünenler, hayallerinin Kamboçya'da gerçekleştiğini görünce işgali hararetle desteklediler.

Öte yanda 'liberal' diye bilinen bazı gazetelerin yazarları da bu koroya gönüllü olarak katılmış bulunuyorlar. Revizyonistlerin sevinç çığlıklarının nedeni bellidir. Peki bunların bu işgali desteklemesine veya en azından tarafsız kalmalarına sebep nedir? Eğer perde arkasında başka şeyler yoksa, görünen ve anlaşılabilir olan tek neden 'yorgunluktur'. Evet yorgunluk. Günlük gazetelerimizin köşelerini tutmuş olan bu 'demokrat' yazarlarımız -ki onlar yalnızca kendilerinin değil çoğu zaman belli bir kesim aydının görüşlerini dile getirirler- artık halk mücadelesine omuz vermekten, onunla birleşip uzun bir yolu beraberce yürümekten yorulmuşlardır. Halkla birleşmekten vazgeçenlerin ve halkın mücadele azmine güvenmeyenlerin gideceği yer emperyalizm ve gericiliktir. Hele böyle bir dönemde ortada kalmanın bütün yolları tıkandığına göre yapılacak tek iş emperyalizmin kucağına oturmaktır. Anlaşılan Kamboçya'daki Rus işgalini destekleyenler artık yollarını seçmişlerdir. Büyük bir olasılıkla onlar Türkiye devriminin 'yolunu' da burda görmektedirler.

Devrimin işgalle, yabancı bir ülkenin tanklarına binmiş askeri güçleriyle geldiği nerede görülmüştür ? Nerede sosyalizm dışardan yapılan askeri bir saldırı sonucu kurulmuştur? Bugüne kadar hangi sosyalist ülke başka ülkelere devrim ihraç etmiştir?

Devrim ve sosyalizm her ülkenin kendi halkının, kendi sınıfının eseridir. Ülkenin halkı devrim için hazırlanmamışsa, işçi sınıfı sosyalizmi kurmak için düşünce ve davranış birliğine varmadıysa hangi tank ve top bu devrimi ülkeye hediye edebilir?

Kamboçya'da olanların devrimle, sosyalizmle hiçbir ilgisi yoktur. Rus tankları Kamboçya'ya işgalci güçleri ve faşizmi götürmüştür.

Çinli revizyonistler selefleri için ne demişlerdi?

Arasıra arşivi karıştırmak iyi oluyor; kimin, dün kara dediğine bugün ak dediğini görmek için. Kimin tükürdüğünü yaladığını tespit etmek için.

Çin yöneticilerinin kapı kapı dolaşıp kredi dilendiği, batının emperyalist akbabalarına ülkenin kapılarını sonuna kadar açtığı şu yaşadığımız günlerde bir belge daha yayınlıyoruz. Bu yazı ÇKP tarafından 1967 yılında Sovyet revizyonizminin kapitalizmi inşa çabalarını anlatan bir dizi makalelerinden yalnızca çok küçük bir bölümü. Biraz daha araştırdık; PD Aydınlık'ın 1970 yılında aynı yazıyı 24. sayısında yayınladığını da gördük. Anlaşılan Aydınlık yazarları bu yazıyı çok sevmişler bir kez de 1975'de Halkın Sesi dergisinin 7. sayısında yayınlamışlar.

Belki bir yararı olur diye bu kere de aynı yazının o küçük bölümünü biz sayfalarımıza alıyoruz:

"...

"Kruşçev bir zamanlar 'şeytanın kendisinden bile kredi kabul etmeyi' istediğini yani 'komünizmi inşa etmek' için ABD kapitalistlerinden 'borç' dilenmeyi istediğini belirtmişti. Şimdi bu isteği müritleri tarafından gerçekleştirilmiş bulunuyor. Son birkaç yıl içinde Sovyet revizyonist yönetici kliği ABD, Fransa, İtalya ve Japonya'daki tekelci kapitalist gruplara karşı bir açık kapı politikası izledi ve doğal kaynakları yağma etmek, milli çıkarlara zarar vermek ve emekçi halkı sömürmek amacıyla Sovyetler Birliği ekonomisine sızmalarını teşvik etmek için bu gruplarla birbiri ardına anlaşmalar imzaladı. Ekim devriminden önce Çarlık Rusyası birçok kapitalist Batı ülkesinin sermaye ihraç ettiği, çok büyük karlar elde ettiği ve sanayi hammaddelerini yağma ettiği bir 'cennetti'. 50 yıl sonra bugün Sovyet revizyonist yöneticileri bu ülkelerin tekelci kapitalist gruplarının Sovyet ülkesine bir kez daha el uzatmalarına izin veriyor."

"...."

"Sovyet Revizyonistleri Kapitalizmin Her Alanda Kuruluşunu Nasıl Gerçekleştiriyorlar? Ekim 1967"

Batı için bulunmaz bir pazar: Çin

Çin'in yeni revizyonist yöneticilerinin deyimiyle "20. yüzyılı bir süper devlet olarak kapatmak isteyen" Çin, Deng Siao-ping'in bütünüyle iktidara oturmasıyla birlikte kapılarını Batının emperyalist sermayesine açmış bulunuyor. Özellikle son iki aydır emperyalist ülkelerin tümünü Çin pazarlarına davet eden yeni revizyonistler, tıpkı bayram çocuğu gibi Batı pazarlarında ne bulurlarsa alıyorlar, yüzlerce tekele Çin'de yeni işletmeler açmak için imtiyazlar veriyorlar.

Çinli revizyonistler, Fransız tekellerinin temsilcileriyle yeni bir "satış" üzerine konuşuyorlar.

800 milyonluk Çin'in kapılarında bekleyen uluslararası mali sermayenin temsilcileri ise ellerini oğuşturarak yeni gelişmeleri seyretmektedirler. Elbette ki açgözlü emperyalist sermaye için Çin'in son derece büyük pazarı hem meta ihracı, hem de sermaye ihracı için bulunmaz bir alandır. Amerikan Coca-Cola şirketinin yöneticileri şimdi 800 milyon Çinliye her gün birer şişe Coca-Cola içirmeyi planlıyor. Böyle bir hedefi gerçekleştirebilirlerse bugünkü kârlarını tam tamına iki katına çıkarabileceklerini hesap ediyorlar. Herşey bundan ibaret değildir. Öte yanda 'Chase Manhattan Bank of America' Çin'in yeni yöneticilerine verdiği kredinin getireceği faizi hesaplamakla meşgul.

Batı Avrupa ve Japonya'nın tekelleri de elbette boş durmuyorlar. Kimi Çin'de madenleri işletme imtiyazı alıyor, kimi de satacağı teknoloji karşılığında alacaklarını düşünüyor. Böylece yeni revizyonistler Çin'in emperyalist zincirden kurtuluşunun 30. yıldönümünde bir kez daha Çin'in doğal kaynaklarını, ulusal çıkarlarını emperyalist pazarlarda satılığa çıkarmış bulunuyorlar. Çin'in milyonlarca emekçisinin alınteri yeniden emperyalist kurtların sofrasına akıtılıyor.

İşte son bir ay içinde Çin pazarlarına giren emperyalist sermayenin ülkelere göre durumu:

İNGİLTERE: Yüzlerce İngiliz işadamı yeni kârlar peşinde Pekin sokaklarını arşınlamaktadır. Yedi İngiliz bankası Çin'e 1 milyar 200 milyon dolarlık kredi açıyor. Ayrıca çeşitli İngiliz tekelleri 2 milyar dolarlık sipariş almış bulunuyorlar. İngilizler bu yolla Çin'in maden işletmeleri ve demir-çelik endüstrisine yatırım yapmış olacaklar. Ama İngiltere'nin temel hedefi hammaddeleri özellikle de madenlerin işletme hakkını elde etmek. İngiltere'nin krom, manganez ve kobalt gibi madenleri Güney Afrika'dan elde etmesi gün geçtikçe zorlaştığı için bu alanlara göz dikmiş bulunuyor. Gözlemciler, Çin yöneticilerinin ellerindekini dağıtma konusunda gösterdikleri eli açıklığı işaret ederek, İngiliz sermayesinin bunları elde etmekte pek güçlük çekmeyeceğini belirtiyorlar.

FRANSA: Fransız tekelci burjuvazisi yangından mal kaçırma konusunda geç kaldığı korkusuyla alelacele Pekin'e koştu ve çok sayıda anlaşmaya imza koyma fırsatı elde etti. Geçen ayın son günlerinde Çin'in ziyaret eden Fransız Ticaret Bakanı, 1985 yılına kadar sürecek 14 milyar liralık çok büyük bir anlaşma imzaladı. 11 büyük projeyi içine alan bu anlaşmada çelik fabrikası, enerji merkezleri, aliminyum fabrikaları da var. Bütün bu projeler için verilen kredinin karşılığı yılda % 6.5 faiz. Emperyalist ülkeler % 7.5 faiz oranı üzerinden anlaşma yaptıkları için şimdi Fransız sermayesinin piyasayı düşürmesi üzerine aralarında da kapışmış bulunuyorlar.

Öte yandan Fransızlar Çin'e 900 megavat gücünde iki nükleer reaktör kurma sözü de verdiler. Bu da emperyalist ülkeler arasında yeni bir kapışma konusu oldu. Bu son olaylar 100 yıl önce bir taraftan Çin'in doğal kaynaklarını sömürüp, öte yandan kendi aralarında didişen sömürgeci Avrupa ülkelerinin Çin'deki günlerini hatırlatıyor.

BATI ALMANYA: Çin'in doğal kaynaklarını sömürmek için kapıda bekleyen en iddialı emperyalist ülkelerden biri Almanya. Lurgi Gesellschaften adlı şirket 800 milyon dolarlık bir anlaşmayla Çin'de çok sayıda kimya fabrikası kurma hakkı elde etmiş bulunuyor. Ancak bu yalnızca bir başlangıç. Alman mali sermayesinin doymak bilmez iştahı tabi ki bunlarla yetinemez. Lurgi Gesellschaft'ın arkasından dünyanın en büyük tekellerinden üçü sökün etti. Krupp, Siemens ve Thyssen, Çin'de beş büyük maden ocağı açma, diğer bazılarını modernleştirme ve yeni bir çelik fabrikası kurma haklarını elde etmek üzereler. Bunların mali çerçevesi 24 milyar dolar civarında.

İTALYA: Yağmaya en son katılan İtalya oldu. Ama daha henüz pek fazla bir şey çıkarabilmiş değil. Şimdilik kendi eksiklerini gideriyor. Bu amaçla yapılan bir anlaşmayla Çin'den petrol almaya başladı. Haftada iki-üç tanker İtalya'ya Çin petrolü boşaltıyor. İtalyan bankaları Çinlilere 1 milyar dolarlık kredi önerdiler. Bununla Çin'deki petrol rafinerilerine ve petro-kimya tesislerine el atmak istiyorlar. Önerdikleri projeler içinde petrol arama ve petrol borusu inşaatları da var. Ayrıca 600 milyon dolara mal olacak bir traktör fabrikası üzerinde anlaşmaya varılmak üzere.

Avrupa'nın küçüklü büyüklü diğer emperyalist ülkeleri de boylarına göre yağma savaşına katılmış bulunuyorlar. Elbette ki herkes boyunun ölçüsü kadar pay alabiliyor. Çin'in pazarlarının, doğal kaynaklarının ve işgücünün yağma edilmesi kadar, emperyalist ülkeler arasında gelişen rekabet de gelişen gerçeğin bir yüzü. Küçüklü büyüklü bütün emperyalistler Çin'den parça koparmak için uğraşırken, öte yandan birbirlerinin ellerindekini de kapmak için daha şimdiden büyük mücadelelerin içine girdiler.

Çin pazarlarının bugün en büyük sahipleri AMERİKA ve JAPONYA. Bu iki emperyalist dev daha şimdiden en büyük payları koparmış durumdalar. Amerika'nın bütün hazırlıklarını çok önceden yaptığı her halinden belli oluyor. Daha ötekiler yeni pazarlığa otururlarken Amerikan tekelleri çoktan birçok imtiyazı almış bulunuyorlardı. Coca-Cola'nın özel olarak Çin pazarları için yaptırdığı şişeler bile hazırlanmıştı. Meşrubat deyip geçmeyin, Coca-Cola Amerikan mali sermayesine Çin'den her yıl milyonlarca dolar kazandıracak. Ayrıca Coca-Cola'nın dahil olduğu tekeller grubu diğer birçok dalda da imtiyaz almış durumda.

Sovyetler Birliği'nde geri dönüş çabaları yoğunlaşır ve Sovyet ekonomisi tıpkı bugün Çin'de olduğu gibi emperyalist ekonomiyle yeniden birleşirken, Amerikan mali sermayesi Sovyet pazarlarına Pepsi-Cola ile girmişti. Şimdi ise Coca-Cola Çin pazarlarına giren ilk Amerikan tekeli oluyor. Bu da kaderin bir cilvesinden çok Amerikan tekelleri arasındaki büyük savaşın bir sonucu.

İşte emperyalizmin aç kurtlarının son birkaç ay içindeki Çin'deki serüvenleri bunlar. Bir yanda uluslararası mali sermaye sevinç içinde, öte yanda Çin ekonomisi yeniden emperyalist sistemin zincirleri içine giriyor.

Tencere dibin kara ...

Pekin yönetimi çokuluslu tekellerle kolkola

Pekin yöneticileri, Enternasyonal Kulüpte son moda dansları yaparken, Moskova'da da parti şefleri ve bürokratlar bu yeye'ci topluluğu dinliyorlardı.

Revizyonist SAVAŞ YOLU dergisi 22 Ocak tarihli 6. sayısında Çin'in emperyalist ülkelerle girdiği ilişkiler üzerine bir yazı yayınladı. Yazıda, Çinli revizyonistlerin ülkenin kapılarını emperyalist sermayeye açışları örneklerle anlatılmakta ve Çin'in kaynaklarının emperyalist ülkelerin denetimi altına sokulması eleştirilmektedir. SAVAŞ YOLU yazarları aynı yazının üstüne Çinli revizyonist yöneticilerinin Pekin'deki Enternasyonal Klubünde son moda dansları yaparken çekilmiş bir resmi ve Çin'de satılmak üzere imal edilmiş bir Coca-Cola şişesinin resmini de koymuşlar.

Herhalde 'utanmazlık' denen kavramı bu olgudan daha iyi açıklayacak başka bir şey bulunamaz. Çinli revizyonistlerin tuttuğu yolu SAVAŞ YOLU yazarlarının efendileri çoktan katetmiş bulunuyor. Sovyetler Birliği'nin emperyalist tekellerle girdiği içli dışlı ilişkilerin hesabını SAVAŞ YOLU'nun Moskova'daki patronları bile çoktan şaşırmış durumda. Ama yine de haklarını yemeyelim, Henüz Rusya'da Coca-Cola yok. Sovyetler'deki yeni burjuvazi Pepsi-Cola ile yetinmek zorunda kalıyor! SAVAŞ YOLU yazarlarının yine eleştiri amacıyla Çin'in yeni revizyonistlerini Enternasyonal Klubünde son moda dansları yaparken gösteren resme gelince; buna diyecek pek bir şey yok. Ama ya Sovyetler Birliği'ndeki kültürel yozlaşmaya ne demeli? Revizyonizmin egemen olduğu bu iki ülkede de birbirine benzer o kadar çok şey var ki, hangi birini sayalım.

SAVAŞ YOLU yazarları hiç sıkılmadan Çin revizyonistlerine ve Aydınlık refikine "dibin kara" diyor. Ya SAVAŞ YOLU yazarlarınınki? Onlarınki Aydınlık'ın dibinden daha da kara...

Al birini vur ötekine...

SINIF MÜCADELESİ DÜNYASINDAN

İSRAİL SİYONİSTLERİ YENİDEN FİLİSTİN KAMPLARINA KARŞI SALDIRIYA GEÇTİ

İsrail siyonistleri Ocak ayının ikinci yarısından itibaren yeniden Filistin kamplarına karşı saldırıya geçmiştir. 19 Ocak sabahı Lübnan'daki Filistin kamplarına ani bir saldırı düzenleyen İsrail kuvvetleri, Ayşiye, Arhun kentlerini ve Arkup bölgesiyle, Ebu El Esvet ve Kısımiye kıyı kesimlerini bombalamış ve daha sonra bu bölgelere asker indirmiştir. Ani baskın sonucu çok sayıda insanın ölmesine ve ağır askeri kayıplara rağmen Filistin gerillaları saldırganlara karşı dişe diş bir direniş sürdürmektedirler.

Bu saldırıyla yetinmeyen İsrail

Dev.Sa.6.Sü.4'de

FAŞİZME KARŞI MÜCADELE İÇİN DEVRİMCİ PLATFORM

Egemen sınıfların CHP reformistleri eli ile ilan ettikleri sıkıyönetim, diğer şeylerin yanında, proletaryanın devrimci programı ile diğer siyasi mihrakların reformist programları arasındaki farkı açık bir şekilde ortaya koyması açısından tam bir ayraç oldu.

Bütün revizyonistler ve onlardan etkilenen birçok ortayolcu grup, egemen sınıfların yeni bir baskı silahına başvurması ile birlikte, artık dönemin değiştiği, "faşist tırmanış"ın arttığı vb. gibi tahliller yaparak, kendilerine yeni stratejik hedefler çizmekte ve temel stratajik görev olarak da önlerine "faşist tırmanışı durdurmayı" koymaktadırlar. Bu konuda en ileri sloganlar atanlar, bugün, MHP'nin kapatılması, Türkeş'in tutuklanması ve sıkıyönetimin kaldırılması talepleri ile yetinilmesi gerektiğinden bahsetmekte ve "eylemlerinin" muhtevasını bununla sınırlandırmaktadırlar.

Elbette sahte TKP gibi sosyal-faşist hareketler MHP'nin kapatılması, sıkıyönetimin kaldırılması gibi taleplere sarılırken, işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin çıkarlarına sahip çıkmamakta tam tersine egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarlarının devam etmesini istemekte ve sosyal-emperyalistlerin ülkemizde yeni ekonomik ve siyasi mevziler kazanmasını savunmaktadır. Aynı şekilde Aydınlık-TİKP yeni revizyonistleri eylemin muhtevasının ve hedefinin sadece MHP ve sahte TKP ile sınırlı olması gerektiğini vaaz ederken, tıpkı sahte TKP revizyonistleri gibi bugünkü sömürü ve soygun düzeninin ve devlet iktidarının sürmesini amaçlamakta, bunun için elinden geleni yapmakta, sahte TKP'den farklı olarak ülkemizde Amerikan emperyalistlerinin hegemonyasının sürmesini ve Çin revizyonist elebaşlarının da ülkemizde köşebaşı kapmasını savunmaktadır.

Fakat bu revizyonist mihrakların ortak özelliği ve onları birleştiren nokta -ki bazı ortayolcu gruplar da bu revizyonist mihrakların etkisi altındadır- mevcut düzenin, komprador-feodal ekonomik ve sosyal düzenin savunulması, komprador burjuvazi ve feodal toprak ağalarının ekonomik ve siyasi iktidarlarının korunması ve bunun için çaba göstermektir. Onlar devleti "sınıflarüstü" bir anlayışla ele aldıkları için ve CHP reformizmini faşizmin bir alternatifi olarak gördükleri için, CHP hükümetini anti-faşist bir güç olarak lanse etmekte ve desteklenmesi gerektiğini belirtmektedirler. Bugün egemen sınıflar emekçi halk kitleleri üzerindeki her türlü baskıyı yoğunlaştırırken ve sıkıyönetimi uygularken CHP reformizmini bir koltuk değneği olarak kullandıkları için, revizyonistlerin CHP hükümetini desteklemeleri, aslında onların attıkları sloganların ne kadar sahte ve göstermelik olduğunun da iyi bir kanıtıdır.

Yukarıda özetlemeye çalıştığımız günlük politika, bu revizyonist mihrakların ve onlardan etkilenen bazı ortayolcu grupların siyasi çizgilerinin ve savundukları reformist programın zorunlu bir sonucudur ve başka türlü olması da beklenemez zaten.

Proletaryanın programı ise revizyonistlerinkinin aksine devrimci bir programdır. Proleter devrimcilerin günlük politikasına da bu program yol gösterir.

Sıkıyönetim ilanı temel bir değişiklik değildir

Revizyonistlerin ve ortayolcuların iddialarının aksine, sıkıyönetimin ilanı, ülkemizdeki siyasi durumun gelişmesinde temel bir değişiklik değildir. Dolayısıyla devrimin hedeflerinde ve önümüzdeki görevlerde bugün için temel bir değişiklik olmayacaktır. Merkezi görev, hâlâ demokrasi mücadelesini yükseltmek ve bu mücadeleyi temel alarak emperyalistlerin denetimindeki komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünü yıkmaktır.

Sıkıyönetim halkın demokrasi uğruna mücadelesini bastırıp ezmeye yönelen faşist diktatörlüğün yeni bir tedbiridir. Egemen sınıflar, sıkıyönetim ilanıyla, yükselen demokrasi mücadelesini durdurmayı ve bugün fiilen kullanılmakta olan demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmayı amaçlıyor. Bu yüzden kendi başına ve soyut bir sıkıyönetime karşı mücadele önermek, sıkıyönetimin faşistlere karşı kullanılması yolundaki reformcu hayale benzer ve bu da bir hayal olmaktan ileri gidemez. Bu ancak, temelsiz ve faşist diktatörlüğün sınırlarına hapsolan bir mücadele olabilir.

Sıkıyönetim, yalnızca fiilen kullanılmakta olan belirli demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmaya yönelmiyor. O esas olarak, kitlelerin demokrasiyi elde etme mücadelesini ezmeyi hedefliyor. Proleter devrimciler, faşist diktatörlüğün yalnızca sıkıyönetim uygulamasına karşı olmak ve sıkıyönetimin kaldırılmasına çalışmakla yetinmezler. Bu, halkın demokrasi talebine uygun düşmemektedir. Sıkıyönetimli faşist diktatörlük yerine, sıkıyönetimsiz faşist diktatörlük talep etmek, en başta bu kan emici diktatörlüğü kabullenmek, kader görmek ve onunla uzlaşmaktır.

> ✱ Sıkıyönetim ilan edilmesi ülkemizde siyasi durumun gelişmesinde temel bir değişiklik değildir. Merkezi görev hâla demokrasi mücadelesini yükseltmek ve bu mücadeleyi temel alarak komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünü yıkmaktır
>
> ✱ Faşist diktatörlüğün halka karşı bir saldırı tedbiri olan sıkıyönetime karşı mücadele, bu diktatörlüğü yıkmayı hedefleyen demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır. Sıkıyönetime karşı mücadele, demokrasiyi elde etme mücadelesi temelinde yürütülmeli ve demokratik mücadele sıkıyönetime karşı mücadeleyi önemli bir hareket noktası olarak almalıdır.
>
> ✱ Demokrasiyi elde etme mücadelesi, özellikle sıkıyönetimin geri almaya çalıştığı birtakım demokratik hak ve özgürlüklere yönelen saldırılara karşı var olan bu hak ve özgürlükleri koruma ve genişletme mücadelesiyle birleştirilmelidir. Bütün bu mücadelelerin amacı demokratik halk diktatörlüğünün kurulmasıdır.

Sıkıyönetime karşı mücadele demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır

Öte yandan, sıkıyönetim ilanını görmezlikten gelmek de yanlıştır. Devrimciler, halka karşı yönelen bu faşist azgınlığa karşı mutlaka mücadele etmelidirler.

Faşist diktatörlüğün halka karşı bir saldırı tedbiri olan sıkıyönetime karşı mücadele, bu diktatörlüğü yıkmayı hedefleyen demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır. Sıkıyönetime karşı mücadele, demokrasiyi elde etme mücadelesi temelinde yürütülmeli ve demokratik mücadele sıkıyönetime karşı mücadeleyi önemli bir hareket noktası olarak almalıdır.

Sıkıyönetim ilanı ve militarizmin doğrudan doğruya devreye sokularak hazırlanmaya çalışılan askeri faşist diktatörlük alternatifi kitleler içinde teşhir ve tecrit edilerek bunun önü kesilmelidir. Revizyonistlerin, reformistlerin vb. "askeri faşist diktatörlük" korkuluğu sallayarak "sessiz duralım" çağrılarının aksine, bu saldırıyı bertaraf edecek olan tek güç, kitlelerin böyle bir ihtimale karşı şimdiden yükseltecekleri mücadeledir. Revizyonistler ve reformistler, askeri faşist diktatörlüğe karşı sözde karşı çıkar gibi yaparak, aslında bugünkü parlamento ile örtülü faşist diktatörlüğü savunmakta, kitleleri onu desteklemeye ve ona boyun eğmeye çağırmaktadırlar. Bu çağrı, askeri faşist diktatörlüğün yolunu açacak, ona rahat bir soluk aldıracak olan bir ihanet çağrısıdır. Bu egemen sınıflara dikensiz bir gül bahçesi hediye etme çabasıdır.

Yine demokrasiyi elde etme mücadelesi, özellikle sıkıyönetimin geri almaya çalıştığı birtakım demokratik hak ve özgürlüklere yönelen saldırılara karşı, var olan bu hak ve özgürlükleri koruma ve genişletme mücadelesiyle birleştirilmelidir. Bütün bu mücadelelerin amacı demokratik halk diktatörlüğünün kurulmasıdır.

Reformculuk bir demokrasi gücü olarak görülmemeli, faşist diktatörlüğe ve sıkıyönetime karşı mücadele, reformculuğa ve her türden revizyonizme karşı mücadele ile bir leştirilmelidir. Genel olarak faşizme hizmet eden reformculuk, artık özel olarak onun azgınlaşması karşısında, kitleleri silahsızlandırmakta ve sıkıyönetimin yerleşmesine hizmet etmektedir. Reformizmle mücadele edilmeden, hele onunla birleşmeye, uzlaşmaya çalışılarak demokrasi mücadelesi geliştirilemez.

Faşizmin sıkıyönetim saldırısı, yalnızca siyasi alanı değil, ekonomik alanı da kapsayacaktır. Yeni zam ve vergiler, yüksek oranlı devalüasyon, düşük taban fiyatları, ücretlerin dondurulması vb. egemen sınıfların yakın hedefleridir. Bu alanda da tekelci sermayenin ve faşizmin saldırısına karşı konulmalı, krizin yüklerinin egemen sınıfların sırtlarına yıkılması için mücadele edilmelidir. Bu alanda mücadele, kuşkusuz, komprador-feodal ekonominin tasfiye edilmesi, devletin ve toprak ağalarının elindeki toprakların köylülere dağıtılması temel talebine bağlı olarak yürütülmelidir.

Faşizme karşı demokrasi mücadelesinde birleşeceğimiz talepler

Bugün tüm devrimciler ve halk faşizme karşı demokrasi mücadelesinde şu talepler etrafında birleşebilirler ve birleşmelidirler.

A- Siyasi demokrasinin elde edilmesi ve var olan demokratik hakların korunup geliştirilmesi için mücadele.

Bunun için:

1- Halkın örgütlenme, söz, toplantı, basın, gösteri vb. hakları önünde engel olan tüm yasaların kaldırılması. Yasallaştırılmak istenen tüm baskı tedbirlerinin geri alınması.

2- Sıkıyönetimin kaldırılması.

3- Faşist propagandanın yasaklanması. Başta MHP ve OGD olmak üzere tüm sivil faşist örgütlerin kapatılması. MIT, Kontr-gerilla, siyasi polis örgütleri, toplum polisi, jandarma komando birlikleri gibi faşist kurumların dağıtılması.

4- Kürt milleti üzerindeki azgın milli baskı, terör ve asimilasyon politikasına son verilmesi.

5- Hangi görevde olursa olsun, halka karşı suç işleyen bütün faşistlerin yargılanması, cezalandırılması.

6- Siyasi özgürlükleri savunmakla görevli bir halk milisi kurulması.

7- Bugünkü aşamada, demokrasi mücadelesinin önünde engel olan emperyalizmi zayıflatmak için NATO'dan çıkılması. Başka hiçbir askeri pakta girilmemesi. Bütün ikili anlaşmaların iptal edilmesi ve yabancı üslerin kaldırılması.

8- Kıbrıs'taki işgalin kaldırılması ve bütün askerlerin geri çekilmesi

9- Genel af çıkarılması.

10- Eğitim düzeninin ulusal, demokratik ve halkçı bir anlayışla yeniden düzeltilmesi.

B- Emperyalistlerin ve egemen sınıfların ekonomik dayanaklarına ve buhranın yükünü halk yığınlarının sırtına yıkmak amacıyla aldıkları ekonomik tedbirlere karşı mücadele:

Bunun için:

1- Emperyalist ve komprador ve bunların denetimindeki banka, sanayi, tarım, ticaret işletmelerinde, bu işletmelerde çalışan emekçilerin denetimi.

2- Tekelci işletmelerin kârlarının kısıtlanması.

3- Fiyat artışlarının durdurulması ve özellikle işçi ve diğer emekçi kitlelerin zaruri ihtiyaç maddelerinin fiyatlarının düşürülmesi.

4- En çok 8 saatlik işgünün tarım alanı da dahil olmak üzere genelleştirilmesi.

5- Sınırsız grev hakkı, sendikal örgütlenme özgürlüğü ve lokavtın yasaklanması.

6- Herkese iş sağlanması ve genel işsizlik sigortası.

7- Bütün işyerlerinde hastalık ve kazalara karşı önleyici tedbirler ve sağlığa uygun çalışma koşulları, bütün işyerlerinde kreş ve emzirme odaları.

8- 18 yaşından küçük gençler için en çok 6 saatlik işgünü. Çırakların üzerindeki baskıya, dayak ve angaryaya son verilmesi. Çırakların eğitilmesi.

9- Eşit işe eşit ücret ödenmesi.

10- Bir işçi ailesinin insanca yaşamasını sağlayacak genel asgari ücret.

11- Gecekondu semtlerinin barınma koşullarının düzeltilmesi.

12- Emekli, dul ve yetimlere, çalışamayacak durumda olan herkese insanca yaşamalarını sağlayacak koşulların yaratılması ve güvence altına alınması.

13- Tüm çalışanlara grevli-toplusözleşmeli sendika hakkı.

14- "Toplumsal Anlaşma"nın kaldırılması.

15- Kırsal alanlarda feodal kalıntıları tasfiye edecek bir toprak reformu ve bunun için toprak ağalarının elindeki toprakların köylü komiteleri aracılığıyla yoksul ve topraksız köylülere dağıtılması.

16- Küçük üreticilerin banka ve tefecilere olan borçlarının iptali

17- Küçük üreticilere tarım araçları, tarım ilaçları vb. gereçlerin en ucuz şekilde sağlanması, banka kredilerinin faizsiz verilmesi.

18- Tarım ürünlerinin taban fiyatlarının yoksul ve orta köylüler tarafından belirlenmesi.

19- Tarım kooperatiflerine üye olmak için maddi hiçbir ön koşul ileri sürülmemesi, bu kooperatiflere her türlü yardımın yapılması ve bunların yoksul ve orta köylülerin denetimine verilmesi.

C- Halkın her alanda, siyasi ve ekonomik taleplerini gerçekleştirmek için yükselttiği mücadeleyi ezmeye, kazandığı mevzileri gasbetmeye yönelen resmi ve sivil faşist güçlerin saldırısına karşı, can güvenliği ve özgürlüklerini savunmak için mücadele.

DEVRİMCİLER PARTİ BAYRAĞI ALTINDA TOPLANIYOR

Halkın Yolu'ndan

Halkın Yolu dergisi yayın hayatına başladığından bu yana onun görüşleri doğrultusunda mücadele eden bir devrimciydim. Uzun bir süre "doğru" olarak gördüğüm bu görüşleri savundum.

Ancak "ÜDT"nin uluslararası Marksist-Leninist hareket tarafından mahkum edilmesi ve ülkemizde tartışılmaya başlamasıyla birlikte, proleter devrimci olma yolundaki siyasetlerin iç bünyelerinde bir kaynaşma başladı. Bu sırada "ÜDT"nin karşı-devrimci özünü kavradım ve HY'nun "ÜDT"ni reddeden kesiminden yana tavır almaya başladım. Şeflerin karşı-devrimci TİKP çetesine sığınmaları ve dergiyi kapatmaları araştırmalarımı yoğunlaştırmama neden oldu. Araştırmalarımda ve doğruyu kavramamda HALKIN KURTULUŞU'nun HY'na yönelttiği eleştiriler büyük ışık tuttu. HY zaten bütünlüklü bir siyaset ortaya koyamamıştı. Faşizm, milli mesele vb. konularda aydınlanmış bir görüşü yoktu. Özellikle çelişmeler meselesinde yaptığı tespitlerin "ÜDT"nden kaynaklandığını kavradım. Kavrayışımda "HY'nun Baş Çelişme Anlayışının Eleştirisi" adlı broşür ve HK'ndan bazı arkadaşlarla yaptığım tartışmalar yararlı oldu.

Bu süre içinde de HY'nun "ÜDT"ni reddeden kesimi "DHY"nu yayınlayacaklarını açıkladılar. Ancak ben HY'nun siyasi tespitlerinin "ÜDT"nden kaynaklandığını kavradığım halde küçük-burjuvaca bir yargı ile "bakalım Devrimci HY ne getirecek" gibi tekkecilik ve dar grupçuluk anlayışından kaynaklanan sözlerle kendimi oyalıyordum. Kuşkusuz bu, önceden savunduğum siyasetin bende kalan artıklarıydı. Marksist-Leninist siyaseti gördüğüm halde açıklayamıyordum. "DHY" yayın hayatına başlarken, sözde "ÜDT"ni reddetmiş ama aynı özü koruyarak çıktı. "Proleter Devrimci Teori" dergisinin 3. sayısında HK'nu "eleştirmeye" kalktı. Ancak aldığı cevap karşısında bir daha ağzını açmaya cesaret edemedi. Burada HY'nun "ÜDT"nden kaynaklanan tespitlerini ayrıntılı olarak ele almak ve eleştirmek gereksiz, çünkü onu proleter devrimci hareket gerektiği şekilde yerine getirdi. Yeni şefler tekkecilikte diremekle gidecekleri yolu çiziyorlar. O yol onları eski şeflerinin yanına götürecektir.

Proleter devrimcilerin birliğinin ve Parti inşasının gündemde olduğu ülkemizde, bazı grupçukların hâlâ tekkecilikte ısrar etmeleri karşı-devrime hizmetten başka anlam taşımaz. Çünkü devrimciler er ya da geç, ama mutlaka PARTİ BAYRAĞI altında toplanacaklardır. Ülkemizin bugünkü somut durumunu kavrayan ve devrimci sorumluluk duyan tüm devrimciler PARTİ BAYRAĞI altına!

Tekke duvarlarını kıralım.

Tekkecilikte ısrar karşı-devrime hizmettir.

Yaşasın işçi sınıfının DEVRİMCİ PARTİSİ!

FAŞİZME ÖLÜM,
HALKA HÜRRİYET!

ALAŞEHİR'DEN
BİR DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

Hizip'ten

Proleter devrimci hareketi tasfiye etmeye yönelik hizipçi hareket içinde biz de yer aldık. Hizip şeflerinin gerçek amaçlarını kavrayamamış olmamız ve devrimin çıkarlarından önce ahbapçavuş ilişkilerine verdiğimiz öncelik bizi şeflerin bölücü, tasfiyeci emellerinin bir aleti haline getirdi. Onların kariyerist duygularını bir süre için tatmin etmiş olduk.

Hizip hareketi içinde kaldığımız süre boyunca ülkemizin devrimci mücadelesinden koptuk. Onlar saflarına alabildikleri herkes gibi bizim de devrimci coşkumuzdan çok şey çaldılar.

Onlar bütün devrimci kadroları "kitap okuma grupları" içinde pasifizme mahkum ettiler. Bu gruplar devrimci teorinin öğrenildiği yerler olmaktan çok uzaktı. Şefler buralarda bütün devrimcilere proleter devrimci harekete karşı nasıl mücadele edileceğini öğretiyorlar, devrimcilerin kafalarını proletarya hareketine karşı düşmanlıkla dolduruyorlardı.

Daha önce devrimci düşünceleri savunan birçok arkadaş hizipçi şeflerin gerici, karşı-devrimci öğretileriyle çok şey yitirdiler. Birçok devrimci bu gerici etkiler sonucu devrimci mücadeleden koptu ve burjuvazinin saflarına katıldı.

Hizbin karşı-devrim ve tekkecilik yolunda kısa ömrü bütün diğer tekkeler için iyi bir örnek olmalıdır.

Hâlâ kalmışsa hizip içindeki ve bütün diğer tekkelerin duvarları arasına hapsolmuş devrimcileri gerici barikatları yıkarak PARTİ BAYRAĞI altında toplamaya çağırıyoruz.

ANKARA'DAN DÖRT DEVRİMCİ

Parti Bayrağı'nın 11. sayısı çıktı

Ocak 1979'da yayınlanan PARTİ BAYRAĞI'nın 11. sayısı çıktı.

Parti Bayrağı dergisinin 11. sayısında partinin Marksist-Leninist platformunun ortaya konulması açısından 1978 yılının temel bir değerlendirilmesi yapılmakta ve proleter devrimcileri bekleyen görevlere işaret edilmektedir.

Ayrıca Marksist-Leninist örgütlenmenin temel ilkeleri, Demokrasi Mücadelesi ve Haklı ve Haksız Savaşlar Üzerine temel üç yazı yer almaktadır.

Bütün devrimciler Parti Bayrağı'nın 11. sayısını titizlikle incelemelidir.

Aşağıya Parti Bayrağı'nın başyazısından bir bölüm aktarıyoruz.

",.. PARTİ BAYRAĞI gelişti ve güçlendi; çünkü, o, devrimi ve parti davasını gerçekten savundu, hiçbir küçük siyasi çıkar ilişkisini bunların önüne koymadı ve koyanlarla da her alanda mücadele etti.

PARTİ BAYRAĞI'nın 1. sayısında yayınladığı ve mücadelesini onun temellerinde yürüttüğü PLATFORM, Türkiye devriminin ana sorunlarına çözüm getiren PROGRAM niteliği taşıyan bir belgeydi. Bu PLATFORM'un Marksist-Leninist bir Partinin programına gerçekten uygun düşüp düşmediğine ancak teoride, onun üzerinde yükseldiği tezlerin her türden revizyonist cereyana karşı mücadele içinde sınanması ve pratikte bu tezlerin hayata geçirilmesi uğruna yürütülen mücadelenin başarı derecesiyle anlaşılabilirdi. İşte PARTİ BAYRAĞI, bu mücadelenin teorik alandaki aracı olarak doğdu. Ve onun gelişmesi, Marksist-Leninist tezlerin teorik alanda gün geçtikçe daha büyük zaferler kazandığının ve işçi sınıfı ve halka daha fazla yol gösterdiğinin açık bir kanıtını teşkil ettiğinden dolayı büyük önem taşıyor. Bu olgu, proleter devrimci hareketin pratik alanda yaptığı atılımlar ve kazandığı başarılarla tam bir uyum içindedir.

Ülkemizde revizyonizm ve Troçkizmin ideolojik ve siyasi tezleriyle PLATFORM'da formüle edilen Marksist-Leninist tezler, başlıca şu noktalarda karşı karşıya geliyordu: Proletarya diktatörlüğü ve proletarya diktatörlüğü altında devrimin ve sınıf mücadelesinin sürdürülmesi; emperyalizm ve çağımızın niteliği; çağımızda savaş ve barış sorunu; ülkemizin sosyo-ekonomik yapısı; yeni demokratik devrimin başlıca sorunları; faşizm ve devlet konusuna yaklaşım; milli mesele; ülkemizdeki geçmiş "sol" hareketin değerlendirilmesi; Leninist Parti örgütlenmesi ve kitle içinde çalışma tarzı vb.

İçinde bulunduğumuz dönemde, Marksist-Leninist Partinin yaratılması meselesini görevlerinin merkezine koyan PARTİ BAYRAĞI, revizyonizme karşı bütün bu meselelerde yürüteceği mücadeleyi de Partinin yaratılması görevine tabi kıldı. Bunun yanı sıra yapılan bir diğer tespit de proleter devrimci hareketin dışında revizyonizm-Troçkizm ve küçük-burjuva ideolojilerden olduğu kadar Marksizm-Leninizmden de önemli ölçülerde etkilenmiş ve uluslararası Marksist-Leninist hareketin genel çizgisini benimsediğini belirten bellibaşlı iki grubun daha bulunmasıydı. Bu nedenle, proleter devrimci hareket, bu grupların revizyonizm ve Troçkizmin etkisi altında şekillenmiş bulunan bellibaşlı tezlerine karşı yoğun bir şekilde mücadele etmeye, bu tezleri yıkmaya ve onlarla PLATFORM'un temelleri üzerinde birleşmeye; eğer bu grupların yöneticilerinin revizyonizmde ısrar etmeleri nedeniyle böyle bir birleşme mümkün olmazsa, onların içindeki Marksizm-Leninizmi benimsemeye istekli, dürüst, devrimci kadroları bu mücadele içinde eğiterek, onları saflarına kazanmaya özel bir önem verilmesini kararlaştırdı.

PARTİ BAYRAĞI'nın bugüne kadar yürüttüğü mücadele, genel olarak bu perspektife uygun oldu. O, Halkın Birliği ve Halkın Yolu başta olmak üzere ülkemizde faaliyet gösteren her türden revizyonist ve maceracı akımı tek tek ele alarak eleştirdi ve bütün bu polemikler içinde siyasi çizgisini geliştirirken revizyonizmi ve Troçkizmi mahkum etti.

EGEMEN SINIFLAR DİKENSİZ GÜL BAHÇESİ YARATMAK İSTİYOR

İşçi sınıfının mücadelesi bütün baskı ve saldırıları boşa çıkaracaktır

- SIKIYÖNETİMİN SÜNGÜLERİ İŞÇİ GREVLERİNE ÇEVRİLDİ.
- SIKIYÖNETİMİN EN BÜYÜK DESTEKÇİLERİ: SENDİKA AĞALARI

Güçlü mücadele deneylerine sahip işçi sınıfımız, bugünkü saldırıları da altedecektir.

Almanya'da RGO (Devrimci Sendika Muhalefeti) İşçi sınıfının uluslararası dayanışmasının militan bir örneği

Gazetemizin daha önceki sayılarında RGO hakkında bilgi vermiş ve Türkçe olarak yayınlanan "RGO Haberleri" dergisinden örneklerle, RGO'nun amaçlarını açıklamıştık. Bu yazımızda RGO örneğini açarak, uluslararası işçi sınıfı dayanışması ile ilgili olarak proleter devrimcilerle her türden sağ ve 'sol' revizyonistler arasındaki farklılığı sergilemeye çalışacağız.

Federal Almanya'da, Türkiyeli, Yunanlı, İspanyol, Yugoslav, İtalyan, Faslı, Cezayirli, Filistinli, Fransız, İngiliz vb. birçok ulustan işçiler çalışmaktadırlar. Yabancı işçiler arasında 500 binden fazla olan Türkiyeli işçiler başı çekmektedirler. Her kapitalist-emperyalist ülkede olduğu gibi işçi sınıfı üzerinde Almanya'da da yoğun bir baskı ve sömürü uygulanmaktadır. Bu baskı ve sömürü yabancı işçiler üzerinde daha da katmerlidir. Almanya gibi birçok ulustan işçinin birlikte çalıştığı bir ülkede kapitalizme karşı işçilerin ortak mücadelesi aynı zamanda proleter devrimcilerle her türden revizyonist arasındaki ayrımı ortaya koyacak bir niteliktedir.

Federal Almanya'da Türkiyeli işçiler ve öğrenciler arasında, ülkemizde kendisine devrimciyim diyen birçok akım faaliyet göstermektedir. Sosyal-faşist T"K"P, TİP, TSİP'ten, 'Üç Dünyacı' TİKP'ye, maceracı 'sol' oportünist Partizan'a kadar hemen her akım Türkiyeli işçiler arasında çalışmaktadır. Bu revizyonist, sosyal-faşist akımların tümü lafa geldiğinde, 'işçi sınıfının birliğinden', 'işçi sınıfının uluslararası dayanışmasından', hatta bazıları daha da ileri giderek 'yerli ve yabancı işçilerin bir tek mücadele cephesinde birleşmesinden' bile bahsetmektedirler.

Ama bu akımların tümünün eylemlerinin muhtevasına baktığımızda, bunların işçi sınıfının birliğinin önünde engel teşkil ettiklerini; işçilerin mücadelesini dar ulusal alana hapsetmek istediklerini; işçi sınıfına enternasyonal bir bilinç yerine, ulusal ve şoven bir bilinç götürmeye çalıştıklarını görürüz.

ALMANYA'DA SENDİKA SEÇİMLERİ HER TÜRDEN REVİZYONİSTLERLE PROLETER DEVRİMCİLER ARASINDAKİ FARKLILIĞIN SOMUT BİR GÖSTERGESİ OLMUŞTUR

DGB (Alman Sendikalar Birliği) sınıf işbirlikçisi sendikalara en olumlu (!) örnektir. Birçok sarı sendikadan daha sarı olmasının nedeni ise kendisinin aynı zamanda bir tekel olmasından ileri gelmektedir. Böylesine bir sendika hiç şüphesiz her yöntemi kullanarak işçi sınıfının çıkarlarını burjuvaziye peşkeş çekmektedir. Ve bu aygıt paramparça edilmeden, Federal Almanya'da işçi sınıfının gerçek sınıf sendikasını oluşturmak olanaksızdır. Bu aygıtın paramparça edilmesi, DGB içindeki sendika ağalarının maskelerinin indirilmesi uzun bir mücadele sonucu gerçekleşebilir. Bu amacın yerine getirilebilmesi için Alman ve diğer uluslardan proleter devrimciler DGB içinde merkezileşmiş bir muhalefet hareketi örgütleyerek bu mücadeleyi sürdürmektedirler. Bütün diğer uluslardan komünistler gibi, Türkiyeli proleter devrimciler de, Almanya'da işçi sınıfının sınıf sendikasının oluşturulması için sürdürülen bu mücadeleye omuz verdiler. Seminerler, toplantılar düzenleyerek, RGO'nun program ve bildirilerini Türkçeye çevirerek RGO'ya Türkiyeli işçileri de katmak için çaba harcadılar. Son olarak da RGO HABERLERİ Türkçe olarak yayınlanmaya başladı. Tüm bu faaliyet sırasında Türkiyeli diğer oportünist ve revizyonistlerin maskeleri daha açık olarak ortaya çıktı.

BİR ÖRNEK

Binlerce Türkiyeli işçinin de çalıştığı Opel Fabrikalarının bulunduğu RUSSELSHEIM şehrindeki sendika seçimlerini bir örnek olarak ele alabiliriz. Bu fabrikada yapılan seçimlerde, revizyonistler, faşistler ve Aydınlık'ın ikiz kardeşi 'Üç Dünyacı' KPD, DGB listesini desteklediler. Buna rağmen işçiler ilk defa seçime katılmasına rağmen haklı taleplerle ortaya çıkan RGO listesini desteklediler ve bir Alman yoldaş, seçimleri kazandı. Türkiyeli aday ise birkaç oy farkıyla kaybetti.

Sosyal-faşistler muhalif olduklarını bile belirtmeye gerek duymadan, DGB listelerini desteklemektedirler. Onların bir tek amacı vardır: Birkaç sendika ağalığı elde ederek kazandıkları bölgelerde işçilerden toplanar aidatları Rusya'nın propagandası için kullanabilmek.

'Üç Dünyacı' Aydınlıkçıların ise işçi sınıfının mücadelesine omuz vermek diye bir sorunları çoktandır yoktur. Onlara göre zaten bir "İkinci Dünya" ülkesinin burjuvazisi olan Alman tekelci burjuvazisi devrimin yedek güçleri arasındadır. O zaman tekelci burjuvazinin aleti olan gerici DGB aygıtını desteklemek onların en doğal görevidir. Ve şayet birkaç kişilik desteğe sahiplerse bu kişiler de DGB aygıtını desteklemektedirler. Hem de en küçük bir eleştiri yapmadan. Zaten Almanya'da mevcut olan bir avuç kadroları, CDU, CSU gibi Alman tekelci burjuvazisinin en gerici partilerini göklere çıkarmak için röportaj yapmaktan işçi sınıfı mücadelesine yer ayıracak zaman da bulamamaktadırlar.

(Gelecek hafta 'SOL' LAFAZANLAR ve MİLLİYETÇİ BAKIŞ AÇILARI)

Egemen sınıflar sıkıyönetim ilanıyla birlikte, işçi sınıfı üzerindeki her türlü baskıyı yoğunlaştırarak grevleri yasaklıyor. Egemen sınıfların isteği üzerine Erzurum ve Kars'ta sıkıyönetim grevleri izne bağladı, yasakladı.

TÜSİAD Genel Başkanı Feyyaz Berker "bazı alanlarda gerekirse, grevlerin bir süre durdurulması kaçınılmazdır" diyor, egemen sınıfların sıkıyönetimi ne için ilan ettiklerini bir kez daha ispatlıyor. Egemen sınıflar, emekçi halkın, özel olarak da işçi sınıfının üzerinde faşist terörü yoğunlaştırarak, grevleri yasaklamak, işçi ücretlerini dondurmak toplusözleşmeleri iptal etmek veya patronların istediği bir toplusözleşme yapmak istiyorlar. Ve ardından sıkıyönetim paşaları grevleri yasaklarken, toplusözleşme masalarına oturmaya hazırlanıyor ve panzerler namlularını fabrikalara çeviriyor.

'TOPLUMSAL ANLAŞMA' HER ALANDA UYGULANMAK İSTENİYOR

İşçi sınıfı üzerindeki baskı ve terör zincirinin bir halkası olan 'Toplumsal Anlaşma'yı yalnız KİT'lerde değil, özel sektörlerde de uygulamak isteyen egemen sınıflar, sömürü düzenlerini devam ettirmek için "demokrasiye inanıyorsak, demokrasiyi yıkacak eylemlerin içinde bulunamayız" diyorlar, işçi sınıfını sıkıyönetim paşalarına hedef gösteriyor ve toplumsal ihanet anlaşmasının uygulanması için de "Almanya ve Japonya gibi işçi işveren ilişkilerinin düzenlemesinden, izlenen uygulamalardan bazı dersler almak mümkündür." diyerek örnekler diziyorlar.

İşçi sınıfımız bu örnekleri yaşayarak gördü. 'Toplumsal Anlaşma'nın uygulanması gereği Devlet Demiryollarında ücretler 1976 düzeyinde dondurıldu, toplusözleşme hakkı askıya alındı, patronlardan, sendika ağalarından sözümona tarafsız devlet temsilcisinden oluşan "Üçlü Komite" karar alarak 17 bin işçiyi sokağa attı. THY'de de aynı sonuçları verdi. Ve bugün eğemen sınıflar sıkıyönetim sopası altında 'Toplumsal Anlaşma'yı uygulayarak yüzbinlerce işçiyi sokağa atmaya hazırlanıyor. Bu haberin en güzelini de TİSK Başkan Vekili veriyor "1979 yılı aşırı ücret talepleri yüzünden işsizlik yılı olacaktır.

SIKIYÖNETİM İŞÇİ SINIFINA SALDIRIYA GREVLERİ YASAKLAYARAK BAŞLADI

Egemen sınıfların faşist baskı ve terörü yoğunlaştırmalarının bir nedeni de önümüzdeki günlerde 500 bine yakın işçinin işverenle toplusözleşmeye oturacağı günler olmasıdır. DİSK'e bağlı 215 bin, Türk-İş'e bağlı 260 bin işçi çeşitli işkollarında ağustos ayı içinde toplusözleşme yapacaklardır.

Egemen sınıflar 1970-71 -74'de yaptıkları gibi sıkıyönetim aracını kullanarak bu toplusözleşmeleri iptal etmek ve grevleri yasaklamak hesapları içerisindedir. 1971 sıkıyönetimi 16 grevi, 1974 sıkıyönetimi yalnız Ankara'da 34 grevi yasaklamıştı. Egemen sınıfların CHP hükümeti eliyle bugün ilan ettikleri "demokratik" sıkıyönetim, Erzurum ve Kars'ta başlayarak aynı oyunu sahnelemektedir.

EGEMEN SINIFLARIN DOLAYSIZ MÜTTEFİKLERİ : SENDİKA AĞALARI

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının en büyük destekçileri faşist, reformist ve her türden revizyonist sendika ağaları olmuştur. Bu sendika ağaları, egemen sınıfların işçi sınıfına karşı yönelttikleri her saldırıda onların yanında yer almışlardır. 1970'te ilan edilen sıkıyönetim paşalarına sendika ağası sosyal-faşist Kemal Türkler "gözbebeğimiz Türk ordusu" nağmeleri dizerek işçi sınıfını satmıştır. 1974 sıkıyönetiminde Türk-İş ve DİSK'li sendika ağaları, egemen sınıfların isteğini, onlar bildirmeden, yerine getirerek bütün toplusözleşmeleri askıya almışlar ve grevleri kaldırmışlardır. Bugün de aynı politika izlenmektedir. Sıkıyönetim ilan edildiği gün TES-İŞ'in faşist sendika ağaları, uzun süreden beri devam etmekte olan grevi sıkıyönetime yardımcı olmak için kaldırmışlardır.

Egemen sınıflar, işçi sınıfı üzerindeki baskı zincirinin halkası olan 'Toplumsal Anlaşma'yı dayattığında ilk onaylayan sendika ağaları olmuş ve egemen sınıflarla birlikte "işçi işveren ilişkilerinde tarihi aşama", 'Toplumsal huzur yolunda ileri bir adım" demagojisi yaparak işçi sınıfına saldırmışlardır. Ve bugün patronların "dar boğazı atlatması" için sendika ağaları gene kollarıı sıvadılar. Türk-İş Başkanı Halil Tunç, "içinde bulunduğumuz sıkıntıların atlatılması için özel sektörü de içine alan 'Toplumsal Anlaşma'nın imzalanmasını zorunlu görüyoruz" diyerek, bütün alanlarda toplusözleşmelerin askıya alınmasını, grevlerin yasaklanmasını, ücretlerin dondurulmasını istemektedir. Komprador burjuvazinin isteklerini yerine getirmektedir.

Sonuç olarak söyleyebiliriz ki, egemen sınıflar sıkıyönetim silahını da kullanarak buhranın bütün yükünü işçi sınıfının omuzlarına bindirmeye, grevleri ve işçi direnişlerini yasaklamaya, sömürü ve soygunun daha iyi gerçekleşmesi için dikensiz gül bahçesi yaratmaya çalışmaktadırlar. Onların bu konudaki en büyük yandaşları CHP reformistleri ve her renkten sendika ağalarıdır.

Ama bu saldırılar işçi sınıfının çelikten birliğine çarparak boşa çıkacaktır. İşçi sınıfı tarihi bunun örnekleriyle doludur.

Bugün işçi sınıfımız:

1-Grev yasaklarına son verilmesini, grevlerin önündeki her türlü engelin kaldırılmasını, sınırsız grev hakkının tanınmasını,

2-Sendikal örgütlenme özgürlüğünün tanınmasını,

3-Lokavtın yasaklanmasını.

4-'Toplumsal Anlaşma'nın kaldırılmasını

5-Herkese iş sağlanmasını ve genel işsizlik sigortasının kurulmasını,

6-Bütün işyerlerinde hastalık ve kazalara karşı önleyici tedbirlerin ve sağlığa uygun çalışma koşullarının sağlanmasını, bütün işyerlerinde kreş ve emzirme odalarının kurulmasını,

7-18 yaşından küçük gençler için en çok 8 saatlik işgünü uygulanmasını, çırakların üzerindeki baskıya, dayak ve angaryaya son verilmesini çırakların eğitilmesini,

8-Eşit işe eşit ücret ödenmesini,

9-Bir işçi ailesinin insanca yaşamasını sağlayacak genel asgari ücret verilmesini istemekte ve bunun için mücadele etmektedir.

ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFINDAN

Batı Avrupa ülkelerinde işçilerin mücadelesi yükseliyor

- **Batı Avrupa hükümetleri ile sendika ağaları arasında son beş yılda imzalanan bütün toplumsa anlaşmalar yırtılıyor**
- **İngiltere ve İtalya'da ücretlerin dondurulması politikası iflas etti**
- **Birçok ülkede zorlu mücadeleler sonucu haftalık iş saatlerinde indirimler sağlandı**

Yeni yıl, Batı Avrupa ülkelerinde işçi sınıfı mücadelesinde büyük yükselişler getirdi. Avrupa'nın hemen hemen bütün ülkelerindeki önemli sanayi dalları grevlerden etkileniyor. Özellikle İngiltere, Almanya, Fransa, İtalya ve İspanya'da grev dalgası bütün ekonomiyi etkisi altına almış bulunuyor.

Hükümetlerin ve burjuvazinin işçi sınıfı hareketi içindeki uşakları sendika ağalarının bütün çabalarına rağmen grev ve direnişler hızla yayılmaktadır. Batı Avrupa ülkeleri işçilerinin son günlerde yükselen bu mücadeleleri işçi ücretlerinin dondurulmasına, işçi çıkarmalara ve haftalık iş saatlerinin azaltılmamasına bir tepki olarak gelişmektedir.

Bilindiği gibi son beş yıl içinde Batı Avrupa'nın birçok ülkesinde burjuva hükümetlerle sendika ağaları arasında imzalanan "Toplumsal Anlaşmalarla" uzun bir süre için işçi ücretleri dondurulmuş veya ücretlerdeki artışlar çok küçük bir oranla sınırlandırılmıştı. Özellikle İngiltere gibi ülkelerde enflasyonla mücadele adı altında işçi ücretlerindeki artışlar % 5 ile kısıtlanmış ama öte yandan enflasyon % 20'yi çoktan aşmıştı. Böylece 1974'ten bu yana İngiltere'de işçi sınıfının gerçek ücretlerinde büyük bir düşüş olmuştu.

İTALYA

İTALYA'da Andreotti hükümeti ile İtalya'nın üç büyük sendikası arasında geçtiğimiz yıllarda imzalanan "Toplumsal Anlaşmayla" işçi ücretleri dondurulmuştu. Pandolfi Planı adıyla anılan "Toplumsal Anlaşma" İtalyan işçi sınıfının muhalefetine rağmen sendika ağaları ile hükümet arasında imzalanmış ve bu anlaşma revizyonist İtalyan 'Komünist' Partisi tarafından da hararetle desteklenmişti. İtalyan tekelci burjuvazisinin kârlarını garanti altına almak ve burjuvaziye yeni kâr alanları açmak için imzalanan anlaşma Andreotti hükümetinin deyimiyle sözde "enflasyonu kontrol altına almayı ve işsizler ordusuna yeni iş olanakları yaratmayı hedeflemişti".

Ancak bu süre içinde İtalyan hükümeti işsizliği azaltmak için hiçbir adım atmamış ve üstelik geçen sürede işsizler ordusu yeni katılmalarla çok daha büyümüştür.

İtalyan hükümetinin ve sendika ağalarının yalanlarının açığa çıkmasıyla, İtalyan işçi sınıfı yeni mücadeleler için hazırlanmaya başlamıştır. Önümüzdeki ilk altı ay içinde İtalya'da toplusözleşmelerin büyük bir kısmı yenilenecektir. İtalyan işçi sınıfı şimdiden Pandolfi Planıyla dondurulmuş olan ücret sistemini kabul etmediğini göstermektedir.

İtalyan işçi sınıfının en mücadeleci kesimlerinden biri olan otomobil işçileri Pandolfi Planıyla kendilerine kabul ettirilmek istenen ücret artışının üç katını talep ederek direnişe geçmişlerdir. Bu direnişe çok kısa sürede yeni katılmalar beklenmektedir.

İSPANYA

İSPANYA'da da 300 bin işçi hükümetin ücret artışlarını en çok % 14 ile kısıtlayan kararını protesto etmek amacıyla 24 saatlik direniş yapmışlardır. Grevler demiryolu ve inşaat sektörlerini büyük ölçüde etkilemiştir. Ayrıca 70 bin turizm işçisi patronların yapılan anlaşmalara uymaması üzerine süresiz greve başlamışlardır. İşçilerin mücadelesi sonucu hükümetin almış olduğu ücretlerin kısıtlanması ile ilgili karar, kısa bir süre içinde geçersiz olacaktır. Bilindiği gibi ücretlerin kısıtlanmasını revizyonist İspanya 'Komünist' Partisi ve bu partinin etkinliğindeki sendika ağaları da desteklemişti.

FRANSA

FRANSA'da Loren bölgesindeki çelik ve kömür işçileri bir günlük genel grevle hükümetin çelik endüstrisinde uygulamak istediği yeni değişiklikleri protesto etmişlerdir. Ülkenin diğer yerlerindeki işçiler tarafından da aktif olarak desteklenen grev sonunda çelik fabrikalarında ve madenlerde üretim bütünüyle durmuştur. Ayrıca eğitim kurumlarında çalışan işçiler ve öğrenciler de bu direnişi desteklemişler ve greve katılmışlardır.

Fransız hükümeti çelik endüstrisi için aldığı kararla 30 bin çelik işçisini işten çıkarmayı planlamaktaydı.

Almanya'da 50 yıldan bu yana ilk kez grev çadırlarını kuran demir-çelik işçileri mücadeleden zaferle çıktılar.

ALMANYA

ALMANYA'da 50 yılı aşkın bir süredir ilk kez demir-çelik işçileri greve gitti. Geçen yılın sonundan ocak ayının ortasına kadar altı hafta boyunca süren grev Alman tekelci burjuvazisini dehşete düşürdü. Diğer sanayi dallarındaki işçilerin de demir-çelik işçilerini takip edeceğini düşünen patronlar, grevi kırmak, işçi taleplerini bastırmak için altı hafta boyunca direttiler. 100 bine yakın işçinin sürdürdüğü grevi kırmak için DGB adlı Alman Metal İşçileri Sendikasının sendika ağaları da işverenlere yardımcı oldular. Demir-çelik işçilerinin başlıca talepleri ücretlerin artırılması ve haftalık iş süresinin 35 saate indirilmesiydi. Alman tekelci burjuvazisi direnişin işçilere hiçbir fayda sağlamayacağını ispat etmek için 23 milyar lira zararı da göze alarak işçilerin taleplerini 6 hafta boyunca kabul etmediler. Ancak altıncı hafta sonunda işverenler, ücretleri artırmak, her yıl altı haftalık ücretli izni kabullenmek ve haftalık iş süresini de 38 saate indirmek zorunda kaldılar. Alman demir-çelik işçileri 50 yıldan bu yana girdikleri ilk grev mücadelesinden zaferle çıktılar. Toplusözleşme dönemlerinin yaklaşmasıyla birlikte Alman işçi sınıfı yeni mücadelelere hazırlanmaktadır.

İngiliz işçileri grev oylamasında.

İNGİLTERE

İNGİLTERE de "Toplumsal Anlaşma"nın imzalanmasından bu yana ilk kez büyük işçi direnişlerine sahne oldu. İşçi ücretlerini % 5 artışla dondurmak isteyen İngiltere hükümetinin ücret politikası enflasyon ve fiyat artışlarının büyük bir hızla yükselmesiyle iflas etti.

Ulaştırma işçileri, demiryolu işçileri, kamyon şoförlerinin ücret artış istekleri ile başlayan grev dalgası belediye ve büro işçilerinin katılmasıyla bütün ülkede hızla yayılıyor. Hükümetin kendisine bağlı sendika ağaları ile imzaladıkları "Toplumsal Anlaşma"da belirtilen % 5'i aşmayan ücret artışları enflasyonun hızla artmasıyla işçilerin büyük tepkisini çekmişti. Şimdi hemen bütün kesimlerdeki işçiler en az % 20 olmak üzere ücret artışları isteği ile mücadeleye atılmış bulunuyorlar. İngiltere'de de imzalanan "Toplumsal Anlaşma" da işçilerin mücadelesi sonucu fiilen yırtılıp çöplüğe atılıyor. Daha şimdiden petrol taşıma ve televizyon-radyo işçileri % 15'lik bir ücret artışıyla İşçi Partisi hükümetinin dayattığı şartları yıkmış bulunuyorlar. 22 Ocak günü kamu kesimindeki işçileri içine alan grev dalgası ise 1.5 milyon işçinin katılımıyla sürüyor. Bu kesimdeki işçilerin talebi de en az % 30'luk bir ücret artışı.

Sendika ağalarının kapitalizmin ömrünü uzatmak ve tekelci burjuvazinin kârlarını korumak için hükümetle imzaladıkları anlaşma artık işçilerin ayakları altında ezilmiş bulunmaktadır. İşçilerin mücadele isteği artık sendikaların kaşarlanmış burjuva uşaklarını dahi bir kenara atmış bulunmaktadır. İngiliz işçi sınıfı önündeki bütün barikatları yıkarak ilerlemektedir.

SIKIYÖNETİM ALTINDA

Emperyalistlere yeni kapılar açılıyor

- **ABD emperyalistlerine yeni üsler veriliyor**
- **Temel tüketim maddelerine zamlar geliyor**

Türkiye ile ilgili uluslararası trafik, son iki-üç haftadır iyice sıklaşmaya başladı. Bir taraftan emperyalist devletlerin temsilcileri Türkiye'yi su yoluna çevirirken ve biri gidip biri gelirken, bir yandan da uluslararası toplantılarda biraraya gelen emperyalist parababalarının temsilcileri Türkiye üzerine konuşmalar ve pazarlıklar sürdürmektedirler. "Hasta adam" Türkiye'yi ameliyat masasına yatırmaktadırlar.

Emperyalistler, IMF'nin ve diğer emperyalist kredi kurumlarının "yeşil ışık" yakması için CHP hükümetinin önüne yeni kölelik koşulları sunmaktadırlar. Bir yandan da komprador burjuvazinin sözcüleri, "döviz darboğazı"nın aşılması için hükümete yeni direktifler dayatmaktadırlar.

Ve gerek muhalefet sözcüleri, gerekse hükümet ülkemizi emperyalist sömürü ve yağmaya daha çok açmak, emekçi halk üzerindeki baskı ve sömürüyü daha çok katmerleştirmek ve Türkiye'yi emperyalizmin tam bir 'açık pazarı" haline getirmek için emperyalistlerin önünde takla üstüne takla atmaktadırlar. Emperyalistlerin dayattığı yeni koşulları Türkiye halkının yararına olarak sunmakta, bu yönde propaganda yapmaktadırlar.

Yukarıda da söylediğimiz gibi gerçek bunun tam tersidir ve emperyalistler arasında yapılan "mini"ve "maksi" zirvelerle Türkiye halkının daha çok sömürü ve baskı altına alınmasının pazarlıkları yapılmaktadır.

GUADELOUPE ZİRVESİ, CHRİSTOPHER'İN ZİYARETİ VE BONN TOPLANTISI

İçinde bulunduğumuz ayın başlarında dört emperyalist devletin elebaşısı, ABD Başkanı Carter, Fransa Devlet Başkanı Giscart d'Estaing, Federal Almanya Başkanı Schmidt ve İngiltere Başbakanı Callaghan, Guadeloupe Zirvesinde biraraya geldiler. Emperyalist sistemin içine düştüğü buhrandan nasıl kurtulacağının konuşulduğu bu toplantıda, Türkiye'nin durumu da ele alındı. Türkiye'nin istediği "taze para"ya karşılık öne sürülecek koşullar tartışıldı.

Toplantıdan sonra ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Warren Christopher Türkiye'ye geldi. Yapılan resmi açıklamaya göre ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı, toplantıda anlaşmaya varılan noktalarla ilgili hükümeti bilgilendirmek için görevlendirilmişti.

Daha sonra da, Christopher'in Türkiye'den ayrılmasından ve Federal Almanya'da yaptığı bir dizi görüşmeden sonra ABD, İngiltere, Fransa ve Federal Almanya'nın Türkiye'ye "acil yardım fonu" oluşturacakları açıklandı. Gazetelerin yazdığına göre, bu fon kanalıyla dört emperyalist ülke diğer birkaç ülkeyi de yanlarına katarak Türkiye'ye 1,5 milyar dolarlık yardım yapacaklarını vaat ettiler.

Bunun hemen arkasından da dört emperyalist ülkenin "yüksek düzeydeki"temsilcileri Bonn'da biraraya gelerek Türkiye'ye verilecek "acil yardım"ın veriliş ilkeleri ve miktarı üzerinde durdular.

Türkiye üzerindeki uluslararası trafik bu denli yoğunlaşırken ve toplantılar birbirlerini izlerken, egemen sınıfların bütün sözcüleri ve onların politikalarının gönüllü savunucuları, bu toplantıları "dostlarımızın Türkiye için çırpınışları" olarak yutturmaya çalıştılar. Muhalefet sözcüleri ve hükümet, yeni "taze para" için sevinç çığlıkları atmaya başladılar.

Türkiye'deki Amerikan ve NATO üsleri. Şimdi bunlara yenilerinin eklenmesi isteniyor.

Halbuki gerçekler bunun tam tersidir. Uluslararası toplantılarda bir araya gelen emperyalist ülke temsilcileri Türkiye üzerinde yeni pazarlıklar yapmışlar, Türkiye halkının boynuna yeni ilmikler geçirmenin hesaplarını yapmışlardır.

Nitekim bu "taze para' için dayatılan koşullarda en açık bir biçimde ortaya çıkmaktadır. IMF yeniden ve yeni bir güçle devreye girmektedir. Guadeloupe Zirvesinde ve Bonn Toplantısında alınan kararların ışığında IMF yakında Türkiye ile pazarlığa oturacaktır.

Eğer Türkiye, emperyalistlerin ileri sürdüğü yeni koşulları kabul eder, bunlarda "zorluklar" çıkarmazsa, IMF "yeşil ışık"ı yakacak ve birçok emperyalist kredi kuruluşu Türkiye'ye kredi vermeye başlayacaktır. Böylece de Türkiye "döviz darboğazı"ndan kurtularak ekonomisini düzenleyecek ve "düzlüğe" çıkacaktır.

Emperyalizme göbekten bağlı komprador burjuvazinin bu istekler karşısında diyecek hiçbir şeyi yoktur. Nitekim komprador burjuvazinin sözcüleri uzun bir süreden beri bu istekleri dile getirmekte ve CHP reformist hükümetine aynı çağrıyı yapmaktadırlar. Ecevit'in "işadamları" ile yaptığı toplantıda da bu durum ele alınmış ve taraflar'olum- [illegible] ayrılmış- [illegible]

Emperyalist elebaşları istiyor, Ecevit uyguluyor.

EMPERYALİSTLER VE EGEMEN SINIFLAR İSTİYOR

1. Temel tüketim maddelerine zam yapın
2. Ücretleri ve maaşları sınırlandırın veya dondurun
3. Kalkınma hızını düşürün
4. Yabancı sermaye yatırımlarını daha çok teşvik edin ve hızlandırın
5. En az % 40 devalüasyon yapın
6. Tarım ürünleri taban fiyatlarını düşük tutun
7. ABD üslerinin görev alanları genişletilsin, İran'daki ABD üslerinin bir kısmı Türkiye'ye monte edilsin

CHP HÜKÜMETİ UYGULAMAYA HAZIRLANIYOR

1. Kit ürünlerine zam yapılıyor, yeni zamlar kapıda
2. «Toplumsal Anlaşma» yaygınlaştırılıyor
3. Plan ve programa konan kalkınma hızı «düzeltiliyor»
4. Yeni Teşvik Tedbirleri veriliyor, hükümet, «Serbest Bölge» kararnamesi hazırlıyor
5. Yeni bir devalüasyon için hazırlık yapılıyor
6. 1979'da Tarım Ürünleri Taban Fiyatları düşük tutulacak
7. ABD-Türk Askeri Heyetleri arasındaki görüşmeler 18 Ocak'ta Ankara'da başladı, devam ediyor

bugüne kadar izlediği politika ile bunun dışına çıkmamıştır. Ve bugün de emperyalistlerin dayattığı yeni direktifleri hayata geçirmenin hazırlığı içindedir.

Ve egemen sınıflar ve CHP reformistleri sıkıyönetim koşulları altında, silahların gölgesinde, sessiz sedasız ülkemizi emperyalistlerin tam bir "açık pazar"ı haline getirmenin hazırlıkları ile meşguldürler.

Emperyalistler hangi koşulları dayatmakta ve egemen sınıflar ve onların politikasını uygulayanlar neler yapmaya çalışmaktadırlar?

TÜRKİYE HALKININ BOYNUNA GEÇİRİLMEK İSTENEN YENİ İLMİKLER

Guadeloupe ve Bonn Toplantısında alınan kararların başında "taze para" için Türkiye'nin IMF'nin öne sürdüğü koşullara kayıtsız şartsız boyun eğilmesi istenmektedir.

IMF'nin dayattığı koşulların başında, Dördüncü Beş Yıllık Kalkınma Planında ve 1979 Programında öngörülen bazı ilkelerin bir yana bırakılarak, kalkınma hızının düşürülmesi gelmektedir. Bu gerçekleştiği takdirde kalkınma hızı % 3.5'a düşürülecektir. Bu durumda da yatırımlar sınırlandırılmış olacak, yeni yatırımlar yapılmayacaktır. Böylece işsizlik ve toplu işten çıkarmalar artacak, mal kıtlığı had safhaya ulaşacak ve her şey karaborsaya düşecektir.

Bunun dışında IMF, KİT ürünlerine ve temel gıda maddelerine yeni zamlar yapılmasını, tüketim harcamalarının kısılmasını istemektedir. Egemen sınıflar da zaten büyük oranda bugün bu politikayı izlemektedir. KİT'lerin ürettiği birçok mala yeni zamlar yapılmıştır ve bazı mallar için de yeni zamların eli kulağındadır. Patronlar da "özel sektör'ün ürettiği mallara toptan zam yapılması için her gün hükümet kapılarını aşındırmaktadırlar. Bütün temel gıda maddelerinin fiyatları ise "serbest piyasa"da her gün yıldırım hızıyla yükselmektedir.

IMF, üçüncü olarak, emekçi halk kitleleri üzerine yeni vergi yükleri bindirilmesini, maaş ve ücretlerin dondurulmasını ve tarımsal ürünlerin taban fiyatlarının düşük tutulmasını istemektedir. Zaten bugün egemen sınıfların ve CHP reformistlerinin uygulamaya çalıştığı politika da budur. Yeni Vergi Yasa Tasarısının meclislerden bir an önce geçirilmesi için hükümet yoğun bir çalışma içindedir. Yeni bütçe'de de memur maaşlarının sabit tutulması öngörülmektedir.

Emperyalist temsilcilerin Bonn Toplantısı: Türkiye üzerindeki yeni pazarlıklar.

"Toplumsal Anlaşma'nın yaygınlaştırılması, yani "özel sektörü" de kapsaması için hazırlıklar yapılmaktadır. Egemen sınıfların bu konulardaki en büyük yardımcıları da her renkten sendika ağalarıdır. CHP reformistleri 1979 yılı içinde de tarım ürünlerinin taban fiyatlarını düşük tutmaya hazırlanmaktadırlar. Yani emperyalistlerin ve onların kredi kurumlarının yeni direktifleri bir bir yerine getirilmekte veya bunun hazırlıkları yapılmaktadır.

TÜRKİYE: YENİ BİR "AÇIK PAZAR"

Guadeloupe ve Bonn Toplantılarında alınan kararlardan biri de, Türkiye'nin emperyalist sermayeye kapılarını daha çok açması ve bunun için her türlü kolaylığı sağlaması oluşturuyordu.

Aynı talep, komprador burjuvazinin de talebidir. Onlar da uzun bir zamandan beri "sanayinin gelişmesi" ve "yatırımların artması" için "yeni kolaylıklar gösterilmesi" gerektiğinden bahsediyorlardı. "Özel sektöre yeni bağışıklıklar tanınması'nı istiyorlardı. Ecevit hükümetinin aldığı son ekonomik kararlardan bir kısmı ile komprador burjuvazinin bu yeni taleplerinin birçoğu yerine getirildi. "Özel sektör"e yeni "bağışıklıklar" tanındı.

Şimdi gündemde olan emperyalistlerin isteklerine uygun olarak, Türkiye'nin tam anlamıyla bir "açık pazar" haline getirilmesidir.

Bonn Toplantısı sürerken, Başbakan Bülent Ecevit, gazetecilerle yaptığı bir açıklamada "Türkiye'nin herhangi bir biçimde ödün vermesi düşünülemez. Ödün verilmesi sözkonusu değildir" diyordu. Fakat ne garip bir tesadüf ki, Bonn Toplantısı sürerken ve Başbakan bu açıklamayı yaparken Dışişleri Bakanlığı, 12 Mart döneminde de silahların gölgesinde hazırlıkları yapılan bu tartışmaları "Serbest Bölge Kurulması" ile ilgili olarak yeni hazırlıklar yapıyordu.

Bugün Dışişleri Bakanlığınca hazırlanmakta olan "Serbest Bölge" ile ilgili kararname uygulamaya sokulduğu takdirde, ülkemizin saptanacak herhangi bir bölgesinde -ki bu liman kentleri olacaktır- emperyalist tekeller parasız olarak yatırımlar yapacaklardır. Bunlar hiçbir şekilde vergi vermeyeceklerdir. Bu "kuruluşlar" gümrük ve gelir vergisinden "muaf" olacaklardır. Ve ihracata yönelik üretim yapacaklardır.

Bütün emperyalistler bu koşulların yerine getirilmesi halinde de Türkiye'ye emperyalist kredi kurumları aracılığıyla "taze para"vereceklerdir.

Bütün bunlara ek olarak üsler konusunda da yeni koşullar ileri sürülmektedir. Ve bu konudaki görüşmeler de Ankara'da başlamış bulunmaktadır.

YENİ ÜSLER: İRAN'DAN TÜRKİYE'YE

Emperyalistler Türkiye'de bulunan ABD ve NATO üslerinin yeni bir statüye kavuşturulması ve faaliyet alanlarının genişletilmesini, 'Geçici Statü"nün yerini "Temel Bir Anlaşma"ya bırakmasını istemektedirler. Bunun dışında ABD emperyalistleri, CHP hükümetinin önüne uzattığı yeni direktiflerde, Türkiye'de bulunan ABD üslerinin yeni silahlarla donatılmasını, bu üslerdeki atom başlıklı füzelerin artırılmasını ve en önemlisi de İran'dan sökülmeye başlanan ABD üslerinin en azından bir bölümünün Türkiye'ye kurulmasını istemektedir.

Gazete manşetlerine geçen haberlerden anlaşıldığına göre, ABD emperyalistlerinin bu isteklerinin bir kısmı hemen yerine getirilmeye başlanmıştır ve İran'dan sökülmeye başlanan ABD üslerine ait malzemenin bir kısmı İncirlik Hava Üssüne getirilmiştir bile.

Bunun dışında üsler konusunda ABD'nin "önerdiği" yeni statü konusundaki "pazarlıklar" da sürmektedir. ABD-Türk Heyetleri arasında Ankara'da 18 Ocak'da başlayan toplantı devam etmektedir. Bu "pazarlıklar" da elbette anlaşma ile sonuçlanacaktır.

X X X

Emperyalistlerin "taze para" için ileri sürdüğü ve egemen sınıfların CHP reformist hükümeti eli ile ve sıkıyönetim silahlarının gölgesinde uygulamaya çalıştığı koşullar işte bunlardır.

Ve CHP reformistleri, bunu "haysiyetli dış politika" olarak yutturmaya çalışmaktadırlar.

Al birini, vur ötekine

● BÜTÜN GERİCİLER EMPERYALİSTLERE HİZMETTE BİRBİRLERİYLE YARIŞIYOR

"Meseleyi bugün geçerli olan düzen sınırları içinde ele alırsak; Türkiye hakim sınıflarının önünde batının ekonomik 'yardımı' dışında bir seçenek var mıdır? Daha açık bir deyişle, Türkiye hükümeti, Ecevit'in dediği gibi, 'duvarın öte tarafına geçebilir', yani bugünkü acil meseleleri Sovyetler Birliği'nin kanatları altına girerek çözebilir mi?" (Doğu Perinçek, Aydınlık, 11 Ocak 1979)

"1978 istikrar paketi, hükümetin acemi kararları, tereddütlü davranışları yüzünden, başarısızlıkla neticelenmiştir. 1979'a yeni bir paketle başlayacağız. Kemerler biraz daha sıkılacak... Devalüasyon, KİT'lerin ürettiği mallara zam(...)

Ecevit hükümeti bu adımları atamaz ve birkaç hafta içinde sanayileşmiş ülkeleri ikna edemezse, beklenen taze para, gene, sadece gazete sütunlarında kalacak.

(...)

Önümüzdeki haftalar Ecevit iktidarına yeni bir şans getiriyor. Bakalım hükümet, bu fırsatı iyi değerlendirecek aklı-selimi aynı zamanda tecanüs, birlik ve beraberliği bulabilecek mi?" (Nazlı Ilıcak, Tercüman 19 Ocak 1979)

"CHP hükümeti, emperyalizme karşı denge politikasını terk ederek, demokratik güçlere güvenmeli, onlara dayanmalıdır." (Savaş Yolu, Sayı 6)

Yukarıda verdiğimiz tipteki alıntıları istediğiniz kadar çoğaltabilirsiniz. Biz, ABD emperyalistlerinin ve diğer batılı emperyalistlerin, "taze para" için öne sürdükleri koşullar karşısında her renkten gericinin tavrını sergilemek için bu üç alıntıyı yapmayı yeterli gördük. Çünkü bu üç alıntı birbirleriyle gerici amaçlar için dalaşan üç mihrakın, emperyalistler ve Türkiye halkı karşısındaki tavrını tam anlamıyla ortaya koymaktadır.

Aynı şeyi CHP reformistleri ile AP ve MHP gibi faşistler arasındaki polemikler açısından da söyleyebiliriz. Reformistler ve faşistler birbirleriyle azgın bir "mücadele" yürütmelerine rağmen, iş Türkiye'nin bütünüyle emperyalistlere peşkeş çekilmesine geldiği zaman birleşmekte, aynı politikayı savunmaktadırlar.

"Üç Dünyacı" Aydınlık-TİKP revizyonistleri ve AP'li MHP'li faşistler ABD emperyalistlerinin ve diğer batılı emperyalistlerin her isteği karşısında "verin verin daha çok verin" diye çığlıklar atarken, sosyal-emperyalizmin çıkarlarının savunucuları emperyalistlerin yeni direktiflerine karşı çıkmakta, kurtuluşu sosyal-emperyalistlere bağlamakta göstermektedirler. ABD emperyalizminin yerini sosyal-emperyalizmin almasını savunmakta, bunun mücadelesini vermektedirler.

Ama onların hiçbirinin Türkiye halkının çıkarlarını savunmak diye bir dertleri yoktur ve olamaz da zaten. Onlar arasındaki kavganın temeli, emperyalistler ve egemen sınıf klikleri arasındaki kavgadan kaynaklanmaktadır.

Emperyalistlerin son dayatmaları bunu bir kere daha ve somut olarak göstermektedir.

Tunceli kadınlar Derneğinin 1.Kongresi yapıldı

5 ay önce kurulan Tunceli Kadınlar Derneği'nin 13 Ocak'ta 1. Olağan Kongresi yapıldı. Kongreye 500'ün üzerinde üye katıldı. "Devrim Olmadan Emekçi Kadınlar Kurtulmaz" şiarıyla hareket eden emekçi kadın ve kızlar, kongrede bu inançlarını daha da canlandırdılar. Kadınların gerçek kurtuluşunu işçi sınıfının kurtuluşunda gören emekçi kadınlar, Enternasyonal Marşı ile kongreyi açtılar. Dernek yönetimi, derneğin çalışma raporunu üyelere sundu. Daha sonra yapılan konuşmada, kadınların, komprador patronlar ve toprak ağaları tarafından sömürüldükleri ve baskı altında tutuldukları belirtildi. Fakat ülkemiz kadınlarının bu baskı ve zulme boyun eğmedikleri ve asla eğmeyecekleri vurgulandı. Tarlada, fabrikada, büroda ve hayatın her alanında kadınların, gerçek kurtuluş, demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm uğruna mücadele ettikleri açıklandı. İKD'nin halk düşmanı yüzü teşhir edildi. Onun amacının, sahte kurtuluş sloganlarına sarılarak, kadınları köleleştirmek olduğu gerçeği belirtildi.

"Ezilenlerin hiçbir büyük hareketi, kadınlar katılmadan gerçekleşmemiştir" şiarını doğru bir şekilde kavrayan Dersimli kadınlar, proleter devrimcilerin önderliğinde yapılan bütün eylemlere faal bir şekilde katıldılar. Devrim düşmanı Aydınlık-TİKP'in teşhir faaliyetinde aktif rol aldılar. Dernek, "Yol-Su-Elektrik"mitingini örgütledi. Kadınların sağlık eğitim ve diğer sorunları üzerinde çalışmalar yürüttü.

Devrimci türkü ve marşların söylendiği kongre, devrimci kitle gösterisi haline dönüştürüldü. Sık sık "Kadınlar Katılmadan Devrim Olmaz" sloganı atıldı. Tunceli Kadınlar Derneği, bu kongrede, adını TUNCELİ KADINLAR BİRLİĞİ DERNEĞİ olarak değiştirdi ve şu kararları aldı.

1- Faşist diktatörlüğün, MİT,MHP, Kontr-gerilla, ÜGD ve ETKO çetesi aracılığıyla gerçekleştirdiği, Kahramanmaraş katliamının protesto edilmesi.

2- Sıkıyönetime karşı mücadele edilmesi ve sıkıyönetim uygulamalarının teşhir edilmesi,

3- Ahmet Demirdöven'e verilen 7.5 yıllık mahkeme kararının protesto edilmesi.

4- Parti Bayrağı Yazışleri Müdürü Nuran Saygılı ve Halkın Kurtuluşu'nun eski yazışleri müdürü Mustafa Yıldırımtürk hakkındaki tutuklama kararının ve yurtsever, devrimci, demokrat basın üzerindeki baskıların protesto edilmesi.

Gençlik

Baş.ta.sa.7'de

zandılar. Seçimlerde DY taraftarları İGD ile ittifak kurarak 15-20 kişi ile seçimlere katılmadılar. DHY taraftarları ise seçim öncesi yürüttükleri iki-üç günlük kulis faaliyetiyle ve seçim anında yaptıkları konuşmalarla DY ve İGD'nin gerici ittifakına karşı çıkmazken,Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik'e bol bol küfür savurdular.

AKÇADAĞ ÖĞRETMEN LİSESİ

Akçadağ Öğretmen Lisesinde öğrenci örgütü temsilciliği seçimleri yapıldı. Seçimlere Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik taraftarlarının yanında, DHY, DHB, Partizan taraftarlarından oluşan liste ve DY,EB, TİKP taraftarlarının listesi katıldı. Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik taraftarları Haysiyet Divanı ile Kitaplık, Kültür-Edebiyat,Trafik, Turizm, Bahçecilik Kızılay, Yeşilay, Sağlık ve Hayvancılık'tan oluşan 9 kolda, DY, EB, TİKP taraftarları, Müzik, Spor, Folklor olmak üzere 3 kolda, Partizan, DHY, DHB taraftarları da Temsil-Eğlence ve Yangın Kollarında seçimleri kazandı.

Halkın

Baş.ta.sa.1'de

ye yönelik kanunsuz baskılar sürmektedir. Konya'da gazetemizin son sayısının 5 bin nüshasına polis tarafından, ellerinde toplatma kararı olmadığı halde el konmuştur. Ülkenin diğer şehirlerinde de aynı tür uygulamalar sürmektedir.

Polis ve diğer resmi görevliler, kanunsuz uygulamaları, gazetemizin basıldığı matbaa yöneticilerini tehdit etmeye kadar götürmüşlerdir.

Ayrıca sıkıyönetim öncesi gazetemizin dağıtımını yapan Yurt-Dağıtım şirketinin sahibi geçtiğimiz hafta içinde yeniden gözaltına alınmıştır.

İşte Kahramanmaraş'taki faşist katliam üzerine ilan edilen sıkıyönetimin ilk uygulamaları,devrimci basının susturulmasına yönelik olmuştur. Ama bir kez daha tekrarlıyoruz: Hiçbir güç HALKIN KURTULUŞU'NU ENGELLEYEMEYECEKTİR. DEVRİMCİ BASIN SUSMAYACAKTIR,

Faşistler

Baş.ta.sa.1'de

SIKIYÖNETIMDEN SONRA TERTİPLER ARTIYOR

Sıkıyönetim ilanından bu yana Dersim'de gericiliğin saldırı ve tertipleri karmaşık bir biçimde hızlanarak sürmektedir. Tertiplerin hızlandırılması direktifini yine Türkeş vermiştir. Türkeş'in Dersim'de de sıkıyönetim ilan edilmesini istemesinden sonra tertip ve provokasyonlar hızla artmıştır. Türkeş'in ardından TİKP' de Dersim'de devletin ortada olmadığını belirterek, mücadelenin bastırılması için devlet güçlerine çağrı çıkarmıştır. Bu çağrıların ardından tertipler birbiri peşisıra sökün etmiştir.

Dersim'de proleter devrimcilerin önderliğinde düzenlenen Kahramanmaraş olaylarını protesto mitinginden kısa bir süre önce eylemi sabote etmek amacıyla gericiler Dersim'de muhbir olduğundan şüphe edilen bir kişiyi öldürdüler. Ardından Kahramanmaraş olaylarının benzerini yaratmak için Akpazarlı iki Ülkü Ocaklı kaçırılarak Mazgirt yakınlarında öldürüldü. Amaç, milliyet ve mezhep ayrılığından yararlanarak yeni tertipler yaratmaktı. Bu olayın ardından "Palulular Dersim'i basacak" söylentileri yayıldı. Bilindiği gibi Palu halkının büyük çoğunluğu Sünni mezhebindendir. Öte yandan Dersim halkının hemen tamamı Alevidir. Ama bu tertipler de tutmadı. Devrimcilerin çabaları sonucu cinayetin kişisel nedenlerle işlendiği ortaya çıktı.

RESMİ GÖREVLİLER BÜTÜN TERTİPLERİN İÇİNDE

Bu cinayetler işlenirken Tunceli il merkezinde de hemen her gece sağa-sola bombalar atıldı. Halk Eğitim Merkezi, Adliye, Emniyet binaları bombalandı. Boş sokaklarda dinamitler patladıldı. Bütün bunların polis tarafından yapıldığını bütün şehir halkı bilmektedir.

Bunun en iyi örneği Mazgirt Kaymakamının makam arabasına dinamit atan bir polisin yakalanmasıdır. Ama mahalli yöneticiler bu olayı da hemen örtbas ettiler.

Son olarak Tunceli'de polis, ortada hiçbir olay yokken YSE önünde ortalığı otomatik silahlarla taradı. YSE bekçisini dövdüler ve YSE Müdürünü tartakladılar. Amaç, şehir içinde silahlı bir çatışmanın olduğu süsünü vermekti. Bu oyunu bahane ederek polis şehirde terör estirdi.

Yine Mazgir ilçesinde TÖB-DER üyesi bir öğretmen kaçırıldı ve daha sonra ölü bulundu.

Bu olayların ardından polisçe yazıldığından hiç bir şüphe duyulmayan bir bildiri, şehir içinde dağıtıldı ve hemen hemen bütün Dersim halkının tanıdığı bazı muhbirlerin adları bu bildiride sıralandı. Bildiride muhbirlerle birlikte "sahte solcuların da" öldürüleceği belirtiliyordu. Bu bildirinin dağıtılmasından hemen sonra bildiride adı geçen birinin evi dinamitlendi. Bu bombalama işi adı şimdiye kadar hiç duyulmamış uyduruk bir örgüte maledildi.

Dersim halkı tertiplerin ardındaki bütün güçleri görmektedir. Halk ve Dersimli devrimciler,tertiplerin sorumlularını açığa çıkarmak için yoğun bir mücadeleye başlamışlardır.

Vergi

Baş,ta.sa.1'de

en çok sahne olduğu bir konu da "Yeni vergi yasa tasarısı"dır. Komprador burjuva ve toprak ağalarının milyonlarına milyon katan, işçi sınıfı ve emekçi halkın sırtından "vergi" adı altında vurulan vurgunlar bugün egemen sınıflara az gelmekte ve yeni vergi yasa tasarısını kanunlaştırarak, vurgunlarını çoğaltmayı hesaplamaktadır.

Egemen sınıfların temsilcisi bir TÜSİAD yetkilisi, bunu 15 Ocakta şöyle dile getirdi: "Ciddi bir vergi paketine ihtiyaç vardır". Emekçi halkımız böyle "paketlerin" yeni bir saldırı, sömürü ve zulüm olduğunu kendi tecrübeleriyle görmüştür. Meclisteki iktidar-muhalefet mücadelesinin sahte bir dalaşma, halkın gözünü boyama olduğunu da bilmektedir.

Fakat CHP hükümeti, egemen sınıfların her isteğini yerine getirirken başvurduğu demagojiyi "yeni vergi yasa tasarısı"nda da kullanmakta gecikmemiştir. CHP'li Maliye Bakanı "bu vergi tasarısıyla vergi yükü çalışanların omuzundan kaldırılacak ve hafifletecektir, % 66,1 olan vergi yükü, % 55'e düşürülecektir"diyor. Ardından egemen sınıfların temsilcileri,Demirel'den, Türkeş'e bütün gericiler, sözde halkın çıkarlarını koruyormuş,onu temsil ediyormuş pozuna girerek "biz milleti soyup soğana çeviren bu tasarıya karşıyız", "bu vergi tasarısı işçiyi esnafı eziyor" demagojisi yapmaktadırlar. Bu sahte muhalefet oyunlarıyla halkın gözünü boyayacaklarını sanıyorlar. Ne var ki bu demagojiyi yine kendileri açığa vurmaktadır: Benzer bir yasa tasarısının MC zamanında hazırlandığını herkes bilmektedir.

Komprador burjuva ve toprak ağalarının devleti gelirlerinin % 90'ı vergi gelirlerinden sağlanmakta. Bu % 90'lık gelirin de % 70'i işçinin köylünün, emekçi halkın sırtından alınmaktadır. Bu yeni vergi yasa tasarısıyla bu vurgun daha da artırılmak istenmektedir.

Bugüne kadar hangi şirket vergi kaçakçılığı yapmamıştır. Hangi komprador burjuva ve toprak ağası, emekçi halkın sırtından gasbedilen vergiler, teşvik kredisi, teşvik primi adı altında yeni vurgunlar vurmamıştır? Bunun en güzel örneğini Maliye Bakanı açıklıyor: "Ayda 875 lira gelir vergisi ödeyen tüccar, sanayici var". Ya bir ayda beş bin lira alan işçi 1400 lira vergi verirken, milyonlar vuran komprador burjuvaların yanında hiç vergi ödemeyen toprak ağaları?

Egemen sınıflar bu yeni vergi yasa tasarısını kanunlaştırmak için CHP hükümeti, Demirelleri,Türkeşleri memnun etmede ter dökerken, bu karşı-devrimci çeteye sendika ağaları da katılmakta gecikmediler. Sarı Türk-İş'li sendika ağaları, bu yeni vurgun kanununun bir an önce gerçekleşmesini istemekte her gün beyanatlar vererek, imza kampanyaları düzenlemektedir.

DİSK'li sendika ağaları da bu kanunun gerçekleşmesi için "mevcut tasarının en kısa zamanda yasallaşmasını, işçi, memur, tüm emekçilerimiz adına (!) CHP'den mutlaka bekliyoruz. Bunun için, meclislerdeki iktidar çoğunluğu eksiksiz seferber edilmelidir" diyorlar.

Tarihin hangi döneminde ve nerede egemen sınıfların inayetiyle, ezilenler mücadele etmeden onlardan yana bir yasa, iktidar çoğunluğuyla çıkmıştır. Ve elbette ki egemen sınıflar iktidar çoğunluğuyla bu yeni vergi vurgun kanunu çıkartacaklardır. Çünkü bu kanun "reformist ve revizyonist sendika ağalarının iddia ettikleri gibi emekçiler adına değil,komprador burjuva ve toprak ağaları adına çıkmaktadır. İşte bunun en güzel örneği,tasarıda belirtilen "beyannameli yükümlülerin vergi yükünü 7 milyar liranın üstünde azaltmaktadır"maddesi. Bununla, bugüne kadar işçilerin,emekçi halkımızın sırtından milyonlar vuran hakim sınıflar, sömürdükleri "kârın" % 20'si için verdikleri vergiyi bile vermeyecekler. O açığı kapatmak için de işçilerin, emekçilerin boynuna yeni sömürü halkası takarak gerçekleştireceklerdir. Ve yeni vurgunla, hakim sınıf sözcüsü TÜSİAD yetkilisinin de belirttiği gibi, "tasarrufun yatırıma dönüşmesini teşvik" edecektir. Bu yeni vergi yasa tasarısıyla, kompradorlar, toprak ağaları "yatırıma teşvik" alacak,milyonlarına milyon katacaklardır.

Bütün karşı-devrimci , faşist demagojiler,reformist hayaller,revizyonist ihanetler bu gerçeği gizleyemezler. Bugün emekçi halkımız her türden baskı yasalarına karşı olduğu gibi, yeni sömürü yasalarına, vurgunlarına karşı da mücadele edecektir.

yükseköğrenimde

Baş.ta.sa.7'de

olarak niteleyen ve CHP'nin "sağı da, solu da aynı sıraya oturtacağım" politikasını onaylayan reformist anlayışlarını savunuyorlardı . Ayrıca okula gidiş-gelişte, çeşitli devrimci siyasetlerin propagandalarını kısıtlamaya kalkışıyorlardı.

11 Aralıkta 2. sınıflar ve 76 puanıyla kaydolan 1. sınıflar öğrenime başladı. Okulun açılmasıyla birlikte iyice tecrit olduklarını gören faşistler, tüm güçlerini Beşevler bölgesine yığarak, öğrencilere silahlı bir saldırı tezgahladılar. Polis ve jandarmanın sadece seyirci olduğu bu saldırıda Ank YDGD üyesi Ali Arıcı ve GEE Müdür Yardımcısı Niyazi Altunyay ağır yaralandı. Bunun üzerine okul 15 gün kapatıldı.

Sıkıyönetimle birlikte baskıların yoğunlaşması, faşistlerin dağılan güçlerinin toparlanmasına hizmet etti. Faşistler,bugün sıkıyönetimin açık desteğiyle okula gelip gidebiliyorlar. Fakat sıkıyönetimin hiçbir baskısı öğrencilerin mücadelesini engelleyememekte dir. Öğrenciler topluca okula geliş-gidişi ve okuldaki çalışmalarını yine sürdürmektedirler.

Öğrenciler sıkıyönetimin bu baskılarına rağmen DİSK'in düzenlediği göstermelik "5 dakikalık saygı duruşu" eylemini daha güçlü eylemler haline getirmeye çalıştılar. Sınıf sınıf sıkıyönetim ve Maraş Katliamı üzerine konuşmalar, tartışmalar yaptılar. Dernek yönetiminde bulunan D.Yol taraftarları idareye güvenerek iki gün önceden forum için izin istediler. Oysa okul idaresi bunu sıkıyönetime bildirerek polis ve jandarma sayısının daha da artırılmasını sağladı.

Öte yandan Halkın Kurtuluşu taraftarı gençler, sıkıyönetimi lanetleyen yüzlerce bildiriyi okul kitlesine dağıtarak öğrencilerin mücadele kararlılığını yükseltmeye çalıştılar.

EGE ÜNİVERSİTESİ ECZACILIK FAKÜLTESİ

Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesi öğrencileri Fakülte Sekreteri faşist Erman Taner Saygutan'ın atılması ve bazı taleplerinin çözümlenmesi için forum yaparak boykota gittiler. Dekan, foruma katılarak her zamanki gibi oyalayıcı bir konuşma yaptı. Devrimci öğrenciler yaptıkları konuşmalarla dekanın bu tavrını teşhir ettiler. Forum İz. YDGD, DY, DHB ve Partizan taraftarlarınca düzenlendi. İGD'li sosyal - faşistler alınmadı.Forumda yapılan oylama ile tüm okul kitlesinin desteği alınarak üç günlük boykota gidildi.

ÇUKUROVA TIP'TA YÜKSEK ÖĞRENİM YASA TASARISINA KARŞI MÜCADELE

Çukurova Tıp Fakültesinde Ad. YDGD taraftarları yeni yasa tasarılarının iptal edilmesi doğrultusunda mücadeleyi yükselterek okullarında toplantılar,forumlar düzenlemekte okul çalışanları ile tartışmaktadırlar. Adana YDGD taraftarları, 25 Aralık Pazartesi günü 1. 2. ve 3. sınıfların öğrenim gördüğü üniversite kampusunda 350 kişinin katıldığı forum düzenlediler. Forumda yeni yasa tasarısının kaldırılması için mücadelenin yükseltilmesi gerektiğini vurgulayan konuşmalar yapıldı. Aynı akşam öğrenci temsilciliği basın toplantısı düzenledi. Basın toplantısında öğrenci temsilciliğinin yanında YDGF, Adana YDGD ve Meydan YDGD adına konuşmalar yapıldı.

Tarım

Baş.ta.sa.1'de

olan borcun bu ay içinde ödenememesi nedeniyle çeşitli yerlerden yeni borçlar bulunmuştur. Ancak bu borçların çok kısa vadeli olmaları üzerine yeniden aynı bankadan 150 milyon dolar borç alınmıştır.Ancak çeşitli emperyalist kuruluşlar gibi bu banka da Türkiye ekonomisinin içine düştüğü durumu belirterek 150 milyon dolar tutarındaki borcun ancak tarım ürünlerinin rehin edilmesi karşılığında verilebileceğini açıklamıştır.

25 Ocak'ta bu bankayla yapılan anlaşmaya göre 150 milyon dolar, faiz ve masrafların getireceği ek borçlarla birlikte üç yıl içinde altışar aylık taksitler halinde ödenecektir. Borçların ödenememesi halinde banka hesabında rehin edilen çeşitli tarım ürünlerimiz bu bankanın kontroluna bırakılacak ve bunların satışından gelecek dövizler banka tarafından kullanılacaktır.

Bu anlaşmaya göre daha tarlalarımızda bitmemiş hatta ekilmemiş tarım ürünlerimiz bile uluslararası tefecilere ipotek edilmiş olmaktadır.55 yıl sonra yeniden Düyun-i Umumiye günleri geri gelmiştir.

Bugünkü hükümetin bu davranışını eleştiren muhalefet partilerinin sözcüleri bu yolun "borçlanma için tutulan en çirkin yol olduğunu" söylemişlerdir. Ancak bu konudaki tartışmalar derinleştikçe bundan önceki hükümetlerin de aynı yola çeşitli kereler başvurduğu ortaya çıkmıştır. Son olarak MC hükümeti zamanında bir Alman bankasına olan 68 milyon dolarlık borç 800 bin ton buğdayın bu bankaya ipotek edilmesiyle ödenmiştir.

İşte çeşitli burjuva iktidarlarının ülke ekonomisini getirdikleri nokta burasıdır. Ülkenin bütün varlığının emperyalistlere peşkeş çekilmesi sonunda artık uluslararası mali sermaye halkın boğazındaki ekmeğe dahi ipotek koymuştur.

Tertipleri

Baş.ta.sa.1'de

sıra her türden revizyonist ve maceracının teslimiyetçi ve serüvenci çizgileri de gericiliğin çabaları ile çoğu zaman paralel düşüyor.

Şimdi Dersim'de de ülkenin birçok yerinde olduğu gibi "Mücadele etmeyelim, sıkıyönetim gelir" çığlıkları yükseliyor. Bu seslerin sahipleri her renkten revizyonistlerdir. Bunlar gelişen faşist tertipler ve saldırılar karşısında halkı teslimiyete çağırıyor ve böylece faşistlerin yollarını açıyorlar.

Oysa faşist saldırganlığı ve tertipleri önleyebilecek tek yol halkın kitlevi mücadelesidir. Karşı-devrimci tertipler ancak bilinçli açık ve kitlevi bir mücadele ile açığa çıkarılabilir ve önlenebilir. Halkı sıkıyönetim değneği ile korkutmak veya maceracıların yaptığı gibi faşizmle mücadele adı altında "çatapatçılık" yapmak, tertipçilerin ekmeğine yağ sürmekten başka bir işe yaramamaktadır.

Gericiliğin saldırılarına karşı tek panzehir,halkın birleşik mücadelesidir.

Sınıf mücadelesi

Baş.ta.sa.2'de

siyonistleri El Fetih gerilla liderlerinden Ebu Hasan'a düzenledikleri bir suikast sonucu Ebu Hasan ve dört yardımcısını da katletmişlerdir.

Filistin Kurtuluş Örgütü, İsrail'in giriştiği tedhiş eyleminin son bulması için bir yandan direnirken öte yandan BM'e başvurmuş ve İsrail'in saldırısının durdurulmasını talep etmiştir. Ancak Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi,her zaman olduğu gibi bu kez de saldırının durdurulmasını talep eden bir karar almakla yetinmiştir. Oysa bu karardan sonra da İsrail saldırısı bütün hızıyla sürmüştür. Üstelik İsrail siyonizminin elebaşıları yaptıkları açıklamalarla, Filistin direnişinin bastırılmasına ve Lübnan'ın güneyindeki Filistinlilerin kuzeye sürülmesine kadar saldırının devam edeceğini açıklamışlardır.

İsrail siyonizminin bugünkü elebaşısı Menahem Begin'in Nobel Barış Ödülünü almasından sonra gerçekleştirilen bu ilk büyük saldırı, Barış Ödülünün gerçekte dünyanın en zalim savaş ağalarından ve tedhişçilerinden birine verildiğini bir kez daha göstermiştir. Bir yandan İsrail siyonistlerinin Filistin halkına karşı saldırısı ve imha eylemi sürerken öte yandan da doğrudan doğruya Filistin ve Ortadoğu halklarına karşı yeni bir gerici cephe oluşturmayı hedefleyen İsrail-Mısır barış görüşmelerinin sürdürülmesi için gayretler devam etmektedir. ABD'nin planlamasıyla başlayan barış görüşmeleri,Çin revizyonistleri tarafından da desteklenmektedir.

MACARİSTAN'DA ENFLASYON VE FİYAT ARTIŞLARI

Macaristan Haber Ajansının bildirdiğine göre Ocak ayının ilk haftasından sonra Macaristan'da tüketim maddelerinin büyük bir bölümü yüksek oranlarda zam görmüştür. Haber Ajansının açıklamasına göre akaryakıta % 25, sigaraya % 30, pirince % 50, gazete ve çeşitli yayınlara % 40, madeni eşyalara % 20 ve seramiklere % 40'a varan zamlar yapılmıştır.

Macaristan ekonomisi derin bir kriz içinde bulunmaktadır. Geçen yılın sonlarına doğru da çeşitli tüketim maddelerine yüksek oranlarda zam yapılmıştı. Sovyetler Birliğinin bütün Doğu Avrupa ülkelerinde olduğu gibi Macaristan üzerindeki aşırı sömürüsü ve kendi ekonomik güçlüklerini bu ülkelerin üstüne yıkma çabası Macaristan ekonomisinin bugünkü krizinin başlıca nedenidir.

BULGARİSTAN ÜZERİNDEKİ SOSYAL-EMPERYALİST SÖMÜRÜ ARTIYOR

Sovyetler Birliği'nin birçok Doğu Avrupa ülkesiyle olduğu gibi Bulgaristan'la da çok sayıda ikili sömürü anlaşmasının olduğu bilinmektedir. COMECON çerçevesi dışında yapılan bu anlaşmalarla Sovyetler Birliği,Doğu Avrupa ülkelerini daha zalimce sömürebilmektedir.

Son olarak Sovyetler Birliği'nin bütün Doğu Avrupa ülkeleriyle yaptığı ikili anlaşmalarla yeni bir plan hazırlamıştır. "Bütünleşme Planı" adı verilen bu yeni yatırım planının 9 milyar ruble tutarında mali yönü bulunmaktadır. Bu yatırım projesine Bulgaristan da 670 milyon rubleyle katılmaktadır. Bu yatırımların büyük bir kısmı Sovyetler Birliği sınırları içinde olmasına rağmen Bulgaristan, Sovyetler Birliği'nin baskısıyla projenin bütün mali yükünü kabul etmek zorunda kalmıştır. Buna göre Sovyetler Birliği'nin Ust-İlinsk bölgesinde yapılacak bir selülüz fabrikasının bütün inşa masrafları, makineler, inşaat malzemeleri Bulgaristan tarafından karşılanmaktadır. Bu proje Bulgaristan'a 76 milyon rublelik bir yük getirmektedir.

Ayrıca yine Sovyetler Birliği'nin Kiembajevks şehrinde inşa edilen aspest fabrikasının bütün inşa harcamaları hiçbir çıkarı olmadığı halde Bulgaristan tarafından karşılanmaktadır. Yine Sovyetlerin Batı sınırına yakın bölgelerinde inşa edilen tabii gaz borusu 411 milyon rublelik bir yatırım gerektirmekte ve bu da Bulgaristan tarafından üstlenilmektedir.

Bütün bu yatırımların mali yükleri, çoğu zaman makineler ve diğer techizat, Bulgar hükümeti tarafından karşılanırken, birçok kez inşaatlar Bulgaristan'dan sağlanan işgücü ile gerçekleşmektedir.

Bu projenin gelecek yıl sonuçlanmasıyla birlikte Sovyetler Birliği kolunu dahi kıpırdatmadan Doğu Avrupa ülkelerinin katkısıyla 9 milyar rublelik yatırımların sahibi olacaktır. Sosyal-emperyalistlerin bu tür faaliyetleri 18. ve 19. yüzyıllarda Afrika'da köle ticareti yapan ve Afrika'nın bütün zenginliklerini sömürerek Avrupa'yı ihya eden Batılı sömürgecileri hatırlatmaktadır.

Başka

Baş.ta.sa.1'de

yata geçirmektir.

CHP hükümeti de bugün bu politikanın uygulanmasının tam bir aleti durumuna gelmiştir. Hazırlanan ve önümüzdeki günlerde açıklanacağı ve hayata geçireceği bildirilen yeni "İstikrar Programı"nın anlamı da budur.

Şimdi bütün Amerikan emperyalizminin şakşakçıları ve "Üç Dünyacı" revizyonistler "bugünkü darboğaz ve döviz yokluğu şartlarında" başka bir seçeneğin kalmadığını, "darboğazdan düzlüğe çıkmak için dostlarımızın şartlarını kabul etmek zorunda olduğumuzu" vaaz etmekte ve kamuoyunu bu yönde oluşturmaya çalışmaktadırlar. Aksi takdirde "Rusya'nın geleceği" tehdidini savunmaktadırlar. Sosyal-emperyalizmin işbirlikçileri ise, Amerikan emperyalistlerinin ve diğer batılı emperyalistlerin ileri sürdükleri yeni koşullara karşı çıkarken, "kurtuluş yolu" olarak Moskova kapılarını göstermektedirler. Revizyonist elebaşılar, "Türkiye'nin ancak sosyalist sisteme yaslanarak ayakta kalabileceğini" söylemekte, yani Amerikan emperyalistlerinin yerini Rus sosyal-emperyalistlerinin alması gerektiğini vurgulamaktadırlar. Onlar emperyalistlerin yeni koşullarına karşı çıkarken, Türkiye halkının çıkarlarından değil, tam tersine Sovyet sosyal-emperyalistlerinin çıkarlarından hareket etmektedirler. Birtakım "demokratlar" ise, Ecevit hükümetinin önüne sürülen yeni koşulların "Türkiye'yi felakete sürükleyeceğini" söylemekte, ama çözüm yolunu gene bugünkü mevcut düzen içinde aramakta; süper devletler arasında "denge politikası" izlenmesi gerektiğini, bugünkü koşullarda bunun dışında başka bir seçenek olmadığını savunmaktadırlar

Hayır, bütün bu seçeneklerin, "çözüm yolları"nın her biri işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın çıkarlarına değil, tam tersine emperyalistlerin ve egemen sınıfların çıkarlarına hizmet etmektedir. Bu "çözüm yolları"nın uygulanması, emekçi halk kitleleri üzerinde emperyalistlerin ve egemen sınıfların ekonomik ve siyasal baskısını artıracak, ülkemizi emperyalist talana daha fazla açacak, Türkiye'yi emperyalistler ve egemen sınıflar için sözcüğün gerçek anlamıyla dikensiz bir gül bahçesi haline getirecektir.

Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri mevcut buhranı egemen sınıflar ve emperyalistler yararına "çözen" hiçbir "çözüm yolu"nu bugüne kadar kabul etmemiştir, şimdi de kabul etmeyecektir. İşçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin çıkarı, mevcut buhranın yükünü egemen sınıfların ve emperyalistlerin sırtına yüklemektedir. Bugün sadece devrimci proletarya hareketi bunu savunmaktadır. Ve proleter devrimciler, işçi sınıfı ve bütün halk kitleleri bugün bunun mücadelesini vermektedir.

Bu mücadelenin er geç başarıya ulaşacağına olan inancımız tamdır. Ne sıkıyönetimler ne de emperyalist baskı ve tehditler, emekçi halkın devrimci proletarya önderliğinde yürüyen demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesini durduramayacaktır.

Evet, bugün başka bir çözüm yolu, başka bir seçenek vardır: Buhranın bütün yükünün emperyalistler ve egemen sınıfların sırtına yıkılması... İşçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin çıkarına olan tek devrimci çözüm yolu budur.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ OSMAN TAŞ * YÖNETİM YERİ: 2. BEYLER 648. SOKAK, NO: 90/213 KONAK-İZMİR * YAZIŞMA ADRESİ: TEOMAN GÜRAL PK 71 KONAK-İZMİR * ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ: 6 AYLIK 125 TL. YILLIK 250 TL. YURT DIŞI İKİ KATIDIR

BASILDIĞI YER: S.S.TÜKEL– Gazetecilik ve Matbaacılık: Gazi Bulvarı No. 18 İZMİR

HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK

Gençlik hareketinin temelini işçi ve köylü gençliğin teşkil etmesi gerektiğini unutmayınız. Bu sizin dayanacağınız geniş kitlelerdir.

EMEKÇİ GENÇLİK

Sıkıyönetim, Orkide emekçilerinin direnişine saldırdı

Demokratik hak ve özgürlükleri korumak amacıyla getirildiği iddia edilen sıkıyönetim, Unkapanı İMÇ bloklarındaki Orkide Konfeksiyonda çalışan giyim işçilerinin direnişini basarak 3 kişiyi gözaltına aldı.

Ordike Konfeksiyonda çalışan giyim işçileri diğer İMÇ emekçileri gibi sendikasız, sigortasız her türlü güvenceden yoksun olarak 11-12 saat çalışmaktadır. Giyim işçileri 8 saatlik işgününün uygulanmasını ve sigortalı olmak istediklerini patrona bildirdiler. Patron, işçilerin en doğal haklarını tanımak bir yana işçileri işten attı. Bunun üzerine işçiler direnişe geçti. Giyim işçilerinin direnişine çevredeki emekçiler ve İst. YDGD'nin Emekçi Gençlik Bürosu yardım ederek onların mücadelesine omuz verdi. Patron, işçilerin başarılı direnişini türlü oyunlarla engellemeye çalıştı. Patronun çabaları sonuçsuz kalınca sıkıyönetim, hemencecik patronun imdadına yetişti. Giyim işçilerinin direnişinin 30. gününde polis, ellerinde tomsonlarla direniş yerini bastı. İşçileri dayak atarak dağıttı. 3 işçiyi gözaltına aldı. İşçilere yardım eden diğer emekçileri tehdit etti. Gözaltına alınan işçilere direniş yerindeki İst. YDGD pankartını kimin astığını ve YDGD'ye üye olup olmadıklarını sorarak dayak atıp, tehditler savurdular. Giyim işçileri mücadele alanında sıkıyönetim temel hak ve özgürlükleri korumayıp, aksine işçilerin en doğal hakları olan 8 saatlik işgünü ve sigorta gibi haklarını da ellerinden almaya çalışacağını görerek, direnişlerini başarılı bir şekilde sürdürmektedir.

ANKARA Yaşasın Site Yurdu öğrencilerinin yiğit mücadelesi

Ankara Atatürk (Site) Öğrenci Yurdu, yıllardır bir avuç faşist milisin işgali altında tutuluyordu. Faşist katillerin halka ve gençliğe bir saldırı üssü, işkence merkezi ve karargah olarak kullanılıyordu. Bu yüzden 2500 kişilik kapasitesine rağmen ancak bir avuç faşist milis kalıyordu.

Bu yıl CHP hükümetinin yurtları boşaltmasından sonra yapılan kayıtlar da birçok yurtsever ve devrimci Site Yurdu'na kaydını yaptırdı. Bu mücadelenin daha örgütlü ve güçlü olabilmesi için Ankara YDGD, çeşitli çalışmalar yaptı. Üyelerini seferber ederek öğrencilerin ön kayıt işlemlerine yardımcı oldu. Zaman zaman toplantılar yaparak öğrencileri gelişmelerden haberdar etti.

CHP hükümeti faşist milisleri tekrar yurda alarak, yurdun bir saldırı üssü olarak kullanılmaya devam etmesi için büyük bir olanak sağladı.

Ankara YDGD, Site Yurdundaki faşist işgalin kırılması için gençlik güçlerinin birleştirilmesinin büyük bir önemi olduğunu tespit ederek Ankara Dev-Genç ve Dev-Gör'e öneri götürdü, bu doğrultuda çaba sarfetti. Dev-Genç, çeşitli bahanelerle toplantılara katılmadı, Dev-Gör ise genel olarak ilgisiz kaldı. Ankara YDGD bunlara rağmen çalışmalarını sürdürdü. Yurda kesin kayıt yaptırmak ve yerleşmek için tüm yurtseverlere, demokratlara çağrı yaparak bir toplantı düzenledi. Toplantının duyurusu geniş bir şekilde yapıldı. Toplantıda 8 Aralık günü yurda gitme kararı alındı. Bunun da duyurusu geniş bir şekilde yapıldı. Tam bu sırada Dev-Genç ve Dev-Gör yurda birlikte gitme önerisinde bulundular. Ankara YDGD geç kalmış da olsa bu birlik isteğini sevinçle karşıladı.

Her gençlik örgütünden birer kişinin katıldığı bir Site Yurdu Öğrenci Komitesi kuruldu. Bu komite, demokratik seçim şartlarının oluşturulmasına kadar işlerliğini sürdürecek ve o zaman seçimle oluşturulacak komiteye yerini bırakacaktı. Komite, yurda daha geniş bir katılımla gidilmesi için gidişi bir hafta erteleyerek, 13 Aralık günü bir toplantı düzenledi. Toplantının ilanı Site Yurdu Öğrenci Komitesi imzalı duvar gazeteleri ve gazete ilanı aracılığıyla geniş bir şekilde yapıldı. Gençlik örgütleri arasında böyle bir birliğin sağlanması tabanda sevinç yarattı. Gazeteye aynı zamanda Ankara YDGD ve Dev-Genç de ilan verdiler. AYDGD'nin çıkardığı "Ankara YDGD, Dev-Genç ve Dev-Gör'ün oluşturduğu Site Yurdu Öğrenci Komitesinin düzenlediği toplantıya katılalım" şeklindeki çağrıya Dev-Genç karşı çıktı ve çeşitli yerlerde bu ilanın asılmasını engellemeye çalıştı. Gerekçe olarak "Biz, sizi gençlik örgütü olarak tanımıyoruz, gençliğin örgütü Dev-Genç'tir. Bu yüzden sizinle gençlik örgütleri platformunda birlik yapmayız. Ancak Halkın Kurtuluşu, Devrimci Yol ve Kurtuluş siyasetlerinin gençlik temsilcileri platformunda birlik kurabiliriz" diyordu. Eğer böyle propaganda sürdürülürse Komite'den ayrılacaklarını bildirdiler. AYDGD, Dev-Genç yöneticilerinin bu birliği bozucu, engelleyici, sorumsuz tutumlarını eleştirdi. Dev-Gör bu noktada AYDGD'yi haklı bulmasına rağmen Dev-Genç'in kuyruğuna takıldı. Dev-Genç yöneticilerine istedikleri bu platformda da kendileriyle birlik kurulabileceği bildirildi. Dev-Genç ve Dev-Gör sorumsuz tavırlarını sürdürerek, bu sefer de baştan beri hesapta hiç olmayan İGD'nin de komiteye girmesini önerdiler. Onların bu önerisinin Site Yurdunda faşist işgali kırma doğrultusunda gençliğin birliğini ve mücadelesini engelleyici bir şey olduğu açıklanarak, sadece sosyal-faşist propagandanın etkisinde kalan kişilerin Komite'nin insiyatifine uyarak yurda gidebileceklerini, fakat sosyal-faşist propagandaya hiçbir şekilde izin verilemeyeceği anlatıldı. Onlar, gerici tavırlarında direterek Komiteden ayrıldılar.

Bu olaylar Dev-Genç ve Dev-Gör yöneticilerinin birlik ve Site Yurdu'nda faşist işgali kırma mücadelesindeki tutarsızlıklarını açıkta ortaya serdi. Komitenin düzenlediği toplantıya gelen öğrencilere bütün bunlar anlatıldı. Daha sonra başından beri Site Yurduna gitmek için kararlılıkla çalışan Ankara YDGD kitlenin de desteğini alarak 15 Aralık günü topluca kesin kayıt için yurda gitti. 18 Aralık günü ise geriye kalanların kesin kaydını yaptırmak ve yatmak için yurda gidildi. 6 yıldan beri faşist cinayet şebekeleri tarafından bir saldırı üssü olarak kullanılan Site Yurdunda ilk kez devrimciler kalıyordu. Bu olay, gençlik kitleleri arasında büyük bir coşku yarattı ve Site Yurdunda faşist işgali kırma mücadelesine hız kattı. Daha sonraki günlerde (yılbaşında okulların kapatılmasıyla verilen bir aranın dışında) devrimciler sürekli yurtta kaldılar.

YDGD'li devrimciler böylesine yiğit ve şanlı bir mücadele verirlerken Dev-Genç bu mücadeleyi karalamaya çalışıyor, "yurtta kaldıkları yalandır" diye duvar gazeteleri çıkarıyordu. Öte yandan devrimcilerle birliğin önüne çeşitli engeller çıkaranlar, İGD ile kolaylıkla birleştiler. Dev-Genç, Dev-Gör ve İGD bir komite kurdular. Ama bu, pratikte işleyemedi. YDGD'liler her gün yurtta kalırken, ancak bir gün sadece kayıt yaptırmak için yurda gidebildiler. Şimdi ise sıkıyönetimi bahane ediyorlar. Sıkıyönetim şartlarında Site Yurdunda faşist işgali kırmanın mümkün olmadığı, bu nedenle yurda gitmenin gereksiz olduğu şeklinde laflar piyasaya sürüyorlar.

Bütün bunlara rağmen YDGD'li gençler faşist işgali kırma mücadelesinde kararlılıklarından hiçbir şey kaybetmeden mücadelelerini yiğitçe sürdürüyorlar.

Yüksek öğrenimde mücadele

Çok uzun bir süre kapalı tutulan Gazi Eğitim Enstitüsünün açılması için Ank. YDGD'li devrimciler yoğun bir mücadele sürdürmüşlerdi. Okul, 15 Kasım 1978 de son sınıflar için öğrenime açıldı. Bundan sonraki dönemde yaşanan olaylar, CHP hükümeti eliyle polis — jandarma baskısının artırılacağı öğrenciler üzerinde faşist disiplin yönetmeliği uygulamalarının yoğunlaştırılacağı şeklindeki devrimcilerin daha önce yapmış olduğu tespitleri doğruladı. Yurtsever, devrimci öğrenciler bu şartlarda da çalışmalarını pul, bildiri ve duvar gazetesi vb. yöntemlerle okul içinde ve dışında sürdürdüler.

Bu arada faşist diktatörlüğün resmi ve sivil güçlerinin baskıları ve işgali sürerken D.Yol, öğrencilerin okula gidebilmesini faşist işgalin kırılması

Dev.Sa.6.Sü.3'de

Gençlik örgütlenme mücadelesini sürdürüyor

Gençlik yoğunlaşan baskılara ve sıkıyönetimin saldırılarına rağmen örgütlenme mücadelesini sürdürüyor. Gençlik örgütleri giderek daha da yaygınlaşıyor, yenileri kuruluyor. Eskileri ise çalışmalarını, örgütlenmelerini güçlendiriyorlar. Bazıları kongrelerini yapıyorlar. Bu kongreler geçmiş mücadelelerin değerlendirilmesinin yapıldığı, zaafların kavranmasında ve aşılmasında önemli adımların atıldığı birer anti-faşist eylem haline geliyorlar.

ANTALYA YDGD VE OVACIK YDGD KURULDU

Antalya'da şimdiye dek sadece ortayolcu çeşitli grupların ve sosyal-faşistlerin gençlik örgütlerinin bulunması, halk gençliğinin mücadelesinde önemli bir zaafı teşkil ediyordu. Ortayolcu gençlik örgütleri, var olan güçlü gençlik potansiyelini çarçur ediyorlardı. Sosyal-faşistler birçok devrim sempatizanı genci aldatabiliyorlardı. Bu zaafların en kısa zamanda aşılması için Antalya gençliği Antalya YDGD'yi yarattı. Faşist diktatörlük daha kurulur kurulmaz Antalya YDGD üzerinde baskılara girişti. Kuruluş bildirisi ve afişine izin için giden iki arkadaş 4 saat süreyle sorguya çekildi. Polis bildiri ve afişlere el koyabilmek için hiçbir gerekçe göstermeksizin derneği basarak, bildirilerin bir kısmına el koydu. Derneği birlikte kurmak önerisini reddeden DHB, daha sonra yüzsüzce derneği birlikte kullanmak önerisini getirdi.

X X X

Ovacık'ta gençliğin bir örgütünün olmaması onun mücadelesinin gelişmesinde önemli eksiklikler den birini oluşturuyordu. Bu eksiklik Ovacık gençliğinin çabaları ve Tunceli DYGD'nin de yardımlarıyla giderilerek Ovacık YDGD kuruldu. Bu hemen etkilerini gösterdi. Liseli gençliğin mücadelesi, gözle görülür şekilde [illegible]maya başladı.

VARTO YDGD I. KONGRESİNİ YAPTI

Varto YDGD 1.Olağan Kongresini 6 Ocak 1979 günü dernek binasında yaptı. Coşkun bir şekilde geçen kongrede gençliğin önemi ve devrimdeki rolü üzerinde duruldu. Örgütlenmenin pekiştirilmesi, birimlerdeki faaliyetlerin güçlendirilmesi, liseli gençliğin örgütlenmesi, faşist-feodal eğitime ve disiplin yönetmeliğine karşı mücadele, köylü gençliği kazanma, faşizme karşı doğru demokrasi mücadelesi ve örgütlenme üzerinde uygulanan baskılara karşı mücadele konularındaki zaaflara değinildi. YDGF'nin verdiği militan mücadele ve gençlik mücadelesindeki yeri üzerinde duruldu. Kongreye çeşitli demokratik kuruluşlardan gelen başarı mesajları coşkuyla karşılandı.

Gençlik, birimlerdeki örgütlenmesini pekiştiriyor

Bugün gençlik üzerindeki baskılar, saldırılar giderek daha da azgınlaşmaktadır. Bu saldırıları püskürtebilecek güçlü bir mücadele için örgütlenmenin ve gençliğin birliğini sağlamanın büyük bir önemi vardır. Bu doğrultuda birimlerdeki örgütlenmenin güçlü olmasının, geniş kitlelerle sıcak bağların olmasının önemli bir yeri vardır. Ağırlaşan baskı koşullarında birimlerdeki Öğrenci Temsilciliği, Öğrenci Birliği, Kollar, Kulüpler vb. örgütlenmelerin geliştirilmesi, çalıştırılması, güçlendirilmesinin önemi büyüktür. Bunlar geniş kitlelerle sıcak bağların kurulduğu, en geniş birliği sağlayan güçlü mevziler haline getirilmelidir. Gençlik, liselerde ve yüksekokullarda kol seçimlerini, öğrenci yönetimi ve öğrenci temsilciliği seçimlerini yaparak, bunların idare tarafından tanınmasını sağlayarak örgütlenmesini güçlendiriyor.

KONYA SELÇUK ÜNİVERSİTESİ FEN FAKÜLTESİ

Konya Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi öğrencilerinin mücadelesi her türlü baskılara ve revizyonist, oportünist engellere rağmen Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik taraftarlarının önderliğinde hızla yükselmektedir. Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik taraftarlarının önderliğinde toplantılar, direnişler, forumlar yapılmaktadır. Yapılan direnişlerle forumlarla ve toplantılarla öğrencilerin bazı sorunları çözülmüş, temsilcilik okul yönetimine kabul ettirilmiş, faşistler kitleden tecrit edilerek 14-15 kişi kalmıştır. Polis gerileterek, okulun salonlarından atılmıştır. Polis, ancak okulun giriş kapısında beklemektedir. Fen Fakültesi öğrencileri çeşitli talepleri için okulda bir toplantı düzenledi. Toplantıya dekan, doçentler, asistanlar ve dekanın, polisin yardımıyla 14-15 faşist de geldi. Bu 14-15 faşist toplantıyı amaçlarına uygun olarak sabote etmeye çalıştı. Fakat devrimcilerin kararlı tavrı sonucunda faşistlerin sabote emelleri boşa çıkarıldı. Toplantı, Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik taraftarının başkanlığında başladı. Tartışmalı geçen toplantı sonucunda öğrenciler temsilcilik haklarının yanında bazı taleplerini de kabul ettirdiler. Aynı gün yapılan temsilcilik seçimlerinde 3 bölümü ezici çoğunlukla Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik taraftarları aldı. Diğer 3 bölümü ise bazı nedenlerden dolayı 1-2 oy farkla kaybettiler.

MANİSA GENÇLİK VE SPOR AKADEMİSİ TEMSİLCİLİK SEÇİMİ

Manisa YDGD taraftarları yeni öğretim yılına girildiğinden bu yana öğrencilerin akademik ve demokratik sorunlarına sahip çıkarak mücadeleye önderlik ettiler. Verdikleri başarılı mücadelenin sonunda sivil faşistleri gerilettiler. Her türlü gerici engellemelere rağmen öğrenci temsilciliği seçimlerinin tümünü ka-

Dev.Sa.6.Sü.4'de

Hangisi gerçek?

Bundan kısa bir süre önce Milli Eğitim Bakanı N.Uğur bütçe görüşmelerinde Türkiye'de hem ortaöğrenimde, hem de ilköğrenimde binlerce öğretmen fazlasının olduğunu öne sürerek Eğitim Enstitülerinin kapatılacağını açıklamıştı. Şimdi dönem sonunda yine Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yapılan bir açıklamada ortaöğrenimde binlerle ifade edilen öğretmen açığının olduğu söylendi. İstanbul'da bile bir dönemde 12 bin ders saati boş geçmiş. Bu açık Anadolu'daki okullarda kat kat fazladır. Üstelik bu açık, var olan okul sayısına göre hesaplanmaktadır. Gerekli olduğu halde birçok yerde okulun bulunmadığı da göz önüne alınırsa öğretmen açığının ne kadar büyük bir boyutta olduğu ortaya çıkar.

Öğretmen yokluğu, derslerin boş geçmesi, derslerin bilimsel açıdan geri bir düzeyde olması, derslerin eğitimcilikten ve o dersten anlamayan kişilerce verilmesi faşist feodal eğitim sisteminin bir özelliğidir. Bugün liseli gençlik her okula yeterli sayıda eğitimcilikte ve dersinde uzman öğretmenin ancak bu eğitim sisteminin yıkılması ve Ulusal Demokratik Halkçı Eğitimin gerçekleşmesiyle mümkün olacağı bilinciyle mücadelesini yükseltiyor.

Cumhuriyet Yurdu

CHP hükümeti, geçtiğimiz aylarda Kredi Yurtlar Kurumu yönetmeliğini değiştirerek, öğrencileri sokağa atmış ve ardından da faşist emniyet belgesi ve başarı belgesi uygulamalarıyla birçok öğrenciyi yurda almamıştı. Üstelik yurtlarda disiplin uygulamalarını ve polis-jandarma baskısını artırarak öğrencilerin her türlü hakkını ortadan kaldırmıştı.

Ama bütün bunlara rağmen bütün ülkede öğrenciler, yurtlarda mücadeleyi yükseltiyorlar. Baskıların kaldırılması ve çeşitli hakları elde etmek için mücadeleyi yükseltiyorlar. Birliklerini güçlendiriyorlar.

Bu doğrultuda Ankara Cumhuriyet (SBF) Yurdu'nda da çeşitli örnekler yaşandı. Öğrenciler yurtta yaptıkları forumlarla sıkıyönetimin İst. YDGD'yi kapatmasının ve Zeki Erginbay'ın katledilişini protesto ettiler. 11 Ocak günü televizyonda sıkıyönetimin İst. YDGD'yi kapattığı haberi verildikten sonra Halkın Kurtuluşu taraftarlarının önerisi ve Dev-Genç taraftarlarının da katılımıyla bir forum yapıldı. Forumda sıkıyönetimi ve faşist diktatörlüğü teşhir eden konuşmalar yapıldı, gençliğin mücadelesinin durdurulamayacağı belirtildi.

12 Ocak 1979 akşamı ise yine kantinde Ank. YDGD Dev-Genç ve Dev-Gör taraftarlarının düzenlediği bir forum ile Zeki Erginbay ölüm yıldönümünde anıldı. Konuşmacılar, faşist diktatörlüğün saldırılarını, sivil faşist cinayet örgütlerinin, MİT ve Kontr-gerillanın işkence ve katliamlarını teşhir ettiler. Bunların devrimci mücadeleyi durduramacağını vurguladılar. Özellikle Ank. YDGD adına konuşan bir devrimci Zeki Erginbay'ın katledilmesinde sosyal - faşist T'K'P'nin Bizim Radyosunun yaptığı ihbarın rolü üzerinde durdu. Bir avuç İGD'li sosyal-faşist konuşturulmayarak tecrit edildi.

Demokratik lise mücadelesinden

İSTANBUL TUNA LİSESİ: SOSYAL-FAŞİST SALDIRI

Sıkıyönetimle birlikte jandarmanın, polisin saldırıları artırılarak öğrencilerin her türlü ekonomik ve demokratik hakları tamamen gasbedilmeye çalışılmaktadır. Öğrenci gençlik yoğunlaşan bu saldırılara karşı uzlaşmaz bir mücadele yürütmekte kanı ve canı pahasına aldıkları bu haklarını korumaya ve genişletmeye çalışmaktadır. Öğrencilerin yoğunlaşan saldırılara karşı yürüttüğü uzlaşmaz mücadeleyi bastırmak için bir yandan sivil ve resmi faşistler, bir yandan da İGD'li sosyal-faşistler ellerinden gelen çabayı göstermekte ve her türlü yöntemi uygulamaktadırlar. İGD'li sosyal-faşistler bir taraftan çeşitli demagojilerle gençliğin mücadelesini pasifleştirmeye çalışırken, demagojinin yeterli gelmediği yerlerde de azgınca saldırmaktadır.

Tuna Lisesi öğrencileri sıkıyönetimle birlikte artan saldırıları, İst. YDGD ve şubelerinin kapatılmasını, Halkın Kurtuluşu gazetesi üzerindeki baskıları protesto ederek sınıflarda toplantılar ve forum yaptılar. Forum için toplanan öğrencilere İGD'li sosyal-faşistler saldırarak forumu engellemeye çalıştılar. Tuna Lisesi öğrencileri sosyal-faşistlerin saldırısına gerektiği gibi karşılığını verdi ve forumu başarılı bir şekilde sona erdirdi. Forumda yapılan konuşmalarda, sıkıyönetimin neyi hedeflediği ve sosyal-faşistlerin niteliği anlatılarak İst. YDGD'nin kapatılması ve Halkın Kurtuluşu gazetesi üzerindeki baskılar protesto edildi. Forumun bitişinde İGD'li sosyal-faşistlerle birlikte polis saldırarak 2 devrimci öğrenciyi gözaltına aldı.

İZMİR AKŞAM TİCARET

21 Aralık günü İzmir Akşam Ticaret Lisesinde bir avuç faşistin ve polisin saldırısını protesto eden öğrencilerin direnişi 12 saat sürdü.

Son günlerde bir avuç faşist okuldaki devrimci mücadeleyi bastırabilmek amacıyla polisin ve idarenin desteğiyle sürekli öğrencilere silahlı saldırı düzenlemektedir. Faşistlerin her saldırısı okul öğrencilerince nefretle karşılanmakta ve püskürtülmektedir. Faşistler alçakça saldırılarına 21 Aralık günü bir yenisini daha ekledi. Faşistlerin bu saldırısı da başarısız kalınca polis hemen imdatlarına yetişerek okulu kuşattı ve öğrencilere saldırdı. Bunun üzerine öğrenciler faşistlerin ve polisin saldırılarını protesto edip okulun 3. katındaki anfiden polisin okulu terk etmesini, müdürün istifasını ve faşist disiplin yönetmeliğinin kaldırılmasını belirterek direnişe geçtiler. Direniş sırasında sık sık marşlar söylenerek sloganlar atıldı ve konuşmalar yapıldı. Öğrenciler bazı taleplerinin kabul edilmesinden sonra, 12 saat süren direnişlerine son verdiler. Direnişten sonra 4 öğrenci tutuklandı.

SEYDİŞEHİR'DE FAŞİST SALDIRILAR

Son günlerde AP'li, MHP'li milletvekilleri Seydişehir'e gelerek Malatya, Elazığ, Sivas ve Maraş katliamları gibi katliam provaları yapmaktadırlar. Faşistler şehirde sık sık gösteriler yapıp halka ve devrimcilere saldırmaktadırlar. Saldırılar özellikle faşist Türk-Metal Sendikası ve garajlar çevresinde yoğunlaşmaktadır.

11 Aralık günü köylerine giden öğrencilere bir grup faşist saldırarak birçok öğrenciyi yaraladı. 15 Aralık günü Seydişehir'e gelen AP milletvekillerinden Necati Kalaycıoğlu ve İlhami Ertem "bir komünist öldürmek hacca gitmek kadar sevaptır" diyerek tutucu çevreyi devrimcilere saldırttı. Bu saldırıda birçok devrimci yaralandı. Aynı gün topluca okula giden 600 kadar öğrenciye polis ve jandarma küfürlerle saldırdı. Polisler bu saldırılarını 18 Aralık günü yine devam ettirdiler. Okuldan çıkan öğrencilere saldırıp birçok öğrenciyi yaraladı ve 1 öğrenciyi de gözaltına aldılar. Öğrenciler bu saldırı karşısında sessiz kalmayarak direndiler ve gözaltına alınan arkadaşlarını serbest bıraktırdılar.

ZİLE ENDÜSTRİ MESLEK LİSESİ

Zile Endüstri Meslek Lisesinde faşist diktatörlük tüm güçleriyle sürekli devrimcilere saldırılar düzenlemekte, gelişen devrimci mücadeleyi bastırmaya çalışmaktadır. Nihayet 6 Aralık günü faşistlerin devrimcilere saldıracağı haberi üzerine devrimciler çeşitli sloganlar haykırarak yürüyüşe geçtiler ve faşistlerin saldırısını püskürttüler. Yapılan kısa bir konuşmadan sonra devrim andının içilmesiyle birlikte jandarma saldırdı. Devrimciler jandarmanın saldırısını da püskürttükten sonra dağıldılar.

AKÇADAĞ ÖĞRETMEN LİSESİ

Akçadağ Öğretmen Lisesi sözde yatılı bir okul. Fakat okulda öğrenciler ellerini yıkayacak su bulamaz, yatakhanelere pislikten ve bitten girilmez. Banyo ve kaloriferler yanmaz. Birçok öğrenci hastalanmış durumda. Öğrencilerin gazete, dergi okumaları, çeşitli kültürel ve siyasi faaliyette bulunmaları zaten yasak. Öğrenciler sorunlarının çözümünü istedikleri zaman gerici öğretmenin saldırısına uğramakta hatta faşist disiplin yönetmeliğine uygun olarak cezalar verilmekte ve okuldan atılmaktadır. Nitekim 3 öğrenci çeşitli nedenlerle okuldan atıldı. Öğrenciler taleplerinin çözümü ve faşist baskıların kaldırılması isteğiyle bir temsilci grubunu idareye gönderdiler. İdare sorunlara eğilmediği gibi öğrencilerle de konuşmak istemedi. Bunun üzerine öğrenciler bir birlik oluşturarak 13 Aralık günü direnişe geçtiler. Milli Eğitim Müdürü ve Kaymakam yaptıkları konuşmalarla öğrencileri tehdit ederek, 15 dakika içinde direnişten vazgeçmelerini değilse kendilerinin direnişi dağıtacağını belirttiler. Bu tehditler öğrencilerin direnişi karşısında sökmeyince, gerileyerek sorunları çözeceklerini belittiler. Öğrenciler bunun üzerine aldıkları karar gereğince direnişi bitirdiler. Direnişten sonraki günlerde Milli Eğitim Müdürü ve Kaymakam, verdiği sözü tutmadığı gibi, saldırıları daha da yoğunlaştırdılar.

Düzeltme

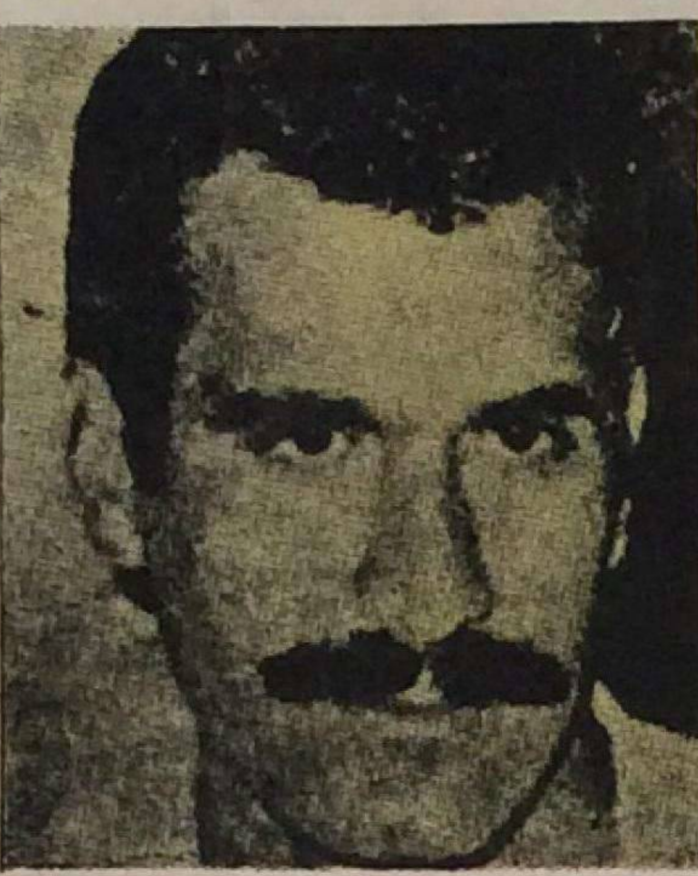
Gazetemizin 142. sayısında Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik sahifesinde Ankara Hacettepe işgali ile ilgili haberde Dev-Gör'ün de Dev-Genç gibi Ank. YDGD'nin birlik önerisine olumsuz cevap verdiği yazılmıştır. Olay böyle geçmemiştir. Dev-Gör birlik konusunda olumlu tavır almış, fakat Dev-Genç'in tavrı yüzünden ayrı ayrı eylemler yapmak durumu ortaya çıkmıştır. Bununla beraber Ank. YDGD ve Dev-Gör gelişecek olaylarda karşılıklı birbirlerine yardımcı olma kararı almışlardır. Düzeltir, özür dileriz.

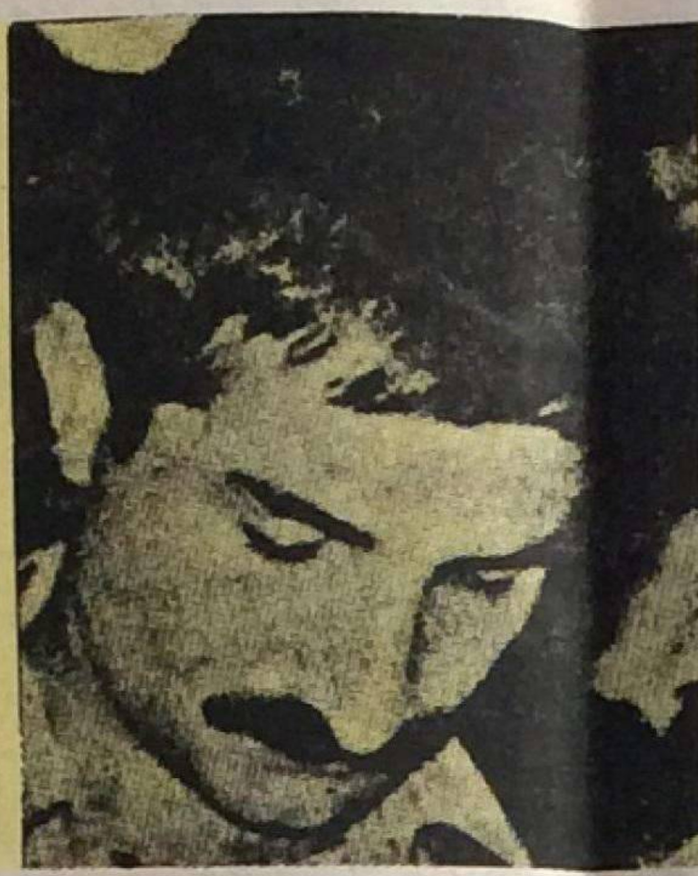

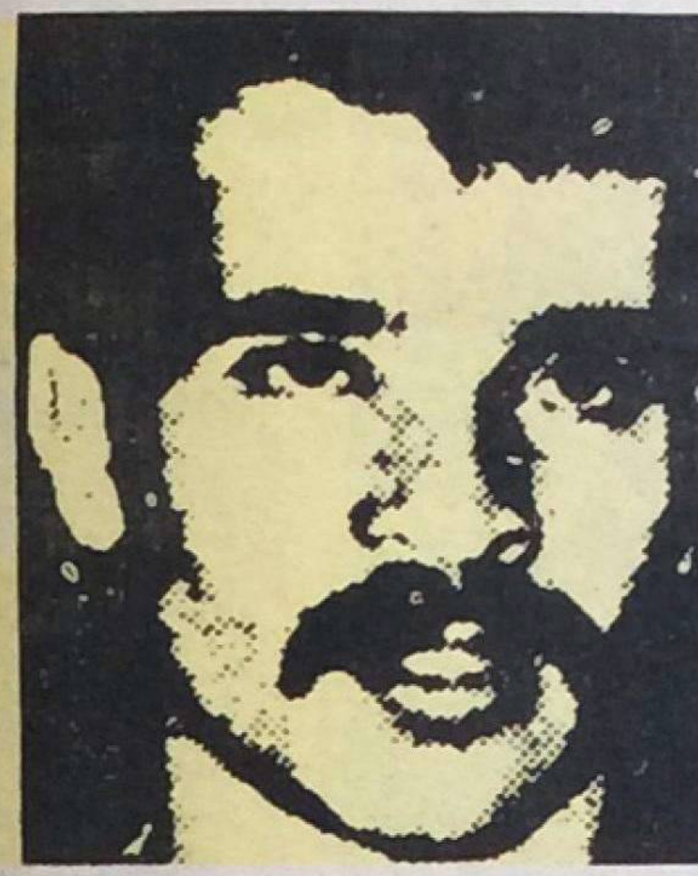
■12 Mart Muhtırası ve ardından ilan edilen sıkıyönetim ile halka karşı azgın bir saldırı ve terör kampanyası başlatıldı

■12 Mart Muhtırası ve 1971 Sıkıyönetimi karşısında tüm revizyonist ve oportünistler, «demokrat» aydınlar ordu şakşakçılığında, komprador-feodal ekonominin savunuculuğunda birbiriyle yarışa girdiler

Sıkıyönetim nedir? (3)

12 Mart faşistlerinin katlettiği üç devrimci önder: Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan.

1971'lere gelindiğinde, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının içine düştükleri ekonomik ve siyasi bunalım giderek derinleşti.

Egemen sınıflar, derinleşen buhranın yükünü, halk yığınlarının omuzlarına iyice yükleyebilmek için halkın uzun ve zorlu mücadelelerle kazanıp hayata geçirdiği demokratik hak ve özgürlükleri tamamen ortadan kaldırmaya, yükselen halk mücadelesini kanla bastırmaya, sıkıyönetim yoluyla parlamenter faşizmi iyice pekiştirmek ya da askeri faşist bir diktatörlük kurmak için çabalarına iyice hız verdiler. Bunların mücadelesinin ordu içine yansıması yanında, sosyal-emperyalistler de reformist eğilimli bir kısım cuntacı subayı elde ederek bunlar aracılığıyla reformist burjuva darbeci akımı kullanmaya ve hegemonyayı ellerine geçirmeye çalışıyorlardı.

Devrim ve karşı-devrim arasındaki çatışmaların ve hakim sınıfların iç çelişkilerinin keskinleşmesinin sürdüğü bu koşullar içinde 12 Mart'ta yüksek rütbeli Amerikancı generaller, hükümete bir muhtıra vererek iktidara el koydular. Reformist ve sosyal-emperyalizme yanaşma eğilimi taşıyan darbecilerin önde gelenleri tasfiye edildikten sonra, sıkıyönetim ilan edildi ve halka karşı azgın bir saldırı ve terör kampanyası başlatıldı.

12 Mart muhtırası ve ardından sıkıyönetimin ilan edilmesi karşısında, tüm revizyonist ve oportünistler ordu şakşakçılığında, burjuva devlet cihazını halka şirin göstermede, ekonomi ile siyaset arasındaki bağı koпararak komprador-feodal ekonominin savunuculuğunu yapmada birbiriyle yarışa girdiler.

Muhtıra karşısında o günün koşullarında en tutarlı tavrı ise, devrimci-demokratik bir örgüt olan THKO aldı.

DİSK'in ve «demokrat» aydınların tavrı:

DİSK Yürütme Kurulu yayınladığı bildiride "Türk Silahlı Kuvvetlerinin çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmak, Atatürk devrimlerini hakim kılmak ve Anayasanın öngördüğü reformları gerçekleştirmek, özellikle Anayasamızın temel ilkelerine yürekten bağlı kalmak yolunda görev başında olduğunu radyolardan ilanı, karanlık ufukları aydınlığa kavuşturmuştur" diyordu.

16 Mart günü Devrim dergisinde yayınlanan bu bildiri ile ordunun "karanlık ufukları aydınlığa kavuşturduğu" belirtiliyordu. Ardından Kemal Türkler, Paşabahçe ve Çayırova grevlerinin sıkıyönetim tarafından bastırılması ve tehditleri karşısında teslimiyet bayrağı çekerek Çayırova grevini sattı ve erteledi.

Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu, TÖS, Türk Hukuk Kurumu, TMGT, Maden Müh. Odası, Orman Müh. Odası, Elektrik Müh. Odası yayınladıkları ortak bildiride "devrimci girişimleri destekleyeceklerini" belirterek "bugünün politikacılarının hiçbir şey yapamayacakları"nı açıklamışlardır.

Doğan Avcıoğlu da 16 Mart 1971 tarihli Devrim dergisinde şunları yazıyordu.

"Büyük komutanlar muhtıralarında mevcut duruma bütün devrimcilerin katılacağı doğru teşhis koymuşlardır. Gerçekten parlamento ve hükümet süregelen tutum, görüş ve icraatı ile yurdumuzu anarşi, kardeş kavgası, sosyal ve ekonomik huzursuzluklar içine sokmuş, Atatürk'ün bize hedef verdiği çağdaş uygarlık seviyesine ulaşmak ümidini kamuoyunda yitirmiş ve Anayasanın öngördüğü reformları gerçekleştirememiştir."

İlhan Selçuk da 20 Nisan 1971 günü Devrim dergisinde "12 Mart eylemindeki anti-emperyalist istidatları değerlendirmek, tutucu eğilimlerin karşısına dikilmek, hareketin diyalektiğini kavramak için çaba göstermek devrimciliğin şiarıdır. Mazlum toplumlarda politikacıların itibarını ve egemen sınıfların şaşkınlığa uğradığı kesimlerde ordunun ağırlığı artar. Türkiye'de egemen sınıfların ülkeyi yönetmek yeteneksizliği içinde bulundukları bir dönemde iktidar boşluğu sırıtırken kumandanlar muhtırası verilmiştir. Ordu politikacılara bağlı olmaktan kurtulmuştur. (...) Silahlı kuvvetlerimizde anti-emperyalist ve laik Kemalist gelenekler mevcuttur."

O günlerde kamuoyunda isminden oldukça söz edilen Çetin Altan ise 20 Mart 1971 günü Akşam gazetesinde "Erim, kamuoyuna art niyetli bir sokak politikacısının demagojisi içinde değil, modern bir devlet adamının arı niyeti ile gayet açık davranıyor. (...) Biz Erim'in pasifliğe düşeceğini ve onun bunun kuklası olacağını hiç sanmayız." diyordu.

Nitekim Erim pasifliğe düşmedi. Yurtsever, devrimci, demokrat güçlerin bastırılması ve zindanlara doldurulmasında faşist diktatörlüğün 'mutemet adamı' rolünü oynadı.

TİP revizyonizmi:

TİP revizyonistleri, 12 Mart muhtırası verildiğinde ordunun "ilericiliği, devrimciliği" üzerine vaaz vermede başta geliyorlardı. Elli yıllık sağ oportünizmin bütün temel tezleri ayakta tutuluyor ve ordunun "devrimci" geleneği üzerine ahkâm kesilerek ordudan taleplerde bulunuyorlardı.

TİP'li revizyonist Behice Boran "işçi ve emekçi sınıfların politik örgütü olan partimiz üzerindeki ve diğer güçler üzerindeki dolaylı dolaysız baskı ve şiddet uygulamalarının derhal kaldırılması ve önlenmesi"ni, "Erken seçim yapılması"nı istiyordu.

Bugün olduğu gibi o gün de bu revizyonistlerin, faşist diktatörlüğe, onun üzerinde yükseldiği komprador-feodal ekonomiye ve egemen sınıfların paslı silahı olan sıkıyönetime karşı olmak diye bir sorunları yoktu ve olamazdı. Onlar 12 Mart sıkıyönetimine karşı çıkmıyorlardı. Onların karşı oldukları tek şey efendileri Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ve onların uşağı olan partilerinin çıkarlarına dokunulmamasıydı.

Onlar halka ve onun devrimci mücadelesine saldırıda ise Amerikancı faşistlerle el ele yürüyorlardı.

TİP'li revizyonistler, sıkıyönetimi ve egemen sınıfları savunma siyasetlerini mahkeme ve hapishanelerde de sürdürdüler. Mahkemelerdeki tavırlarıyla halkın değil egemen sınıfların hizmetinde olduklarını ispatladılar.

ASD (Aydınlık Sosyalist Dergi):

Bütün hayatını cuntacılık planları çizmekle geçiren Mihri Belli revizyonisti ve şürekası 71 sıkıyönetimini de her zamanki gibi ordunun devrimci bir eylemi olarak gösterdi.

ASD, Mart-Nisan 1971 sayısında aynen şunlar yazılıyordu: "Biz Türkiye işçi sınıfının ve emekçi köylülüğünün özlemlerinin temsilcisi olarak 12 Mart 71 tarihli muhtırayı kurtuluş savaşımızdan doğmuş olan ve herşeye rağmen M.Kemal'in millici ve ilerici geleneğini geniş ölçüde sürdürebilen Türk ordusunun, faşizmi tezgahlama çabası içinde bulunan, devrimci kanı dökmüş, cana kıymış olan ve üstelik 'şaibeli' ünvanını kazanmış bulunan Demirel'e karşı ve ona hükümet etme yetkisini vermiş olan işbirlikçi sermayenin ve feodal mütegalibenin hakim bulunduğu bir parlamentoya karşı tepkisinin bir ifadesi sayıyoruz."

Bizim bu pespaye burjuva görüşlerin yanlışlığını ortaya koymak için fazla bir diyeceğimiz yok. Şu kadarını söyleyelim ki bu revizyonistler egemen sınıfların siyasetini ekonomisinden, baskı aygıtı olan devletin ordu, parlamento gibi kurumlarını birbirinden ayırıyor, orduyu sınıflarüstü bir kurum olarak gösteriyor ve bu sınıflarüstü "devrimci ilerici ve millici" ordunun kötü gidişata dur dediğini, (!) devrimci görevini yerine getirdiğini vaaz ederek ona hizmet sunulmasının teorisini yapıyordu.

PDA revizyonizmi

PDA revizyonistleri ortaya çıktıkları günden itibaren her zaman burjuva devlet ve ordunun gönüllü hizmetkarı olmuşlardır. Onlar her zaman bütün meselelere gericiler arası çelişkiler açısından bakmış, bu çatışmada egemen sınıf kliklerinin şu veya bu kesiminin yanında yer almışlardır.

Bugün MİT ve Kontr-gerilla'nın bir kliği ile suç ortaklığı yapmakta olan bu karşı-devrimci çetenin şefleri 12 Mart muhtırasının verilmesini "büyük bürokrat burjuvazi" ile "montajcı" burjuvazi arasındaki çatışmaya bağlıyor ve muhtıracıların yanında yer alıyorlardı. Bu revizyonistlere göre 12 Mart muhtırasının verilmesinin nedeni Demirel'in ekonomik politikasının yanlışlığıdır. Onlar Demirel'in "aşırı özel teşebbüsçü" olduğunu bundan zarar gören "devletçi"lerin faşist generaller çetesi eliyle Demirel'i safdışı etmek (!) için muhtıra verdiklerini yazdılar.

Onlara göre kötü olan komprador-feodal düzen değildir. Kötü olan kötü düşünceli politikacıların uygulamalarıdır. Bu uygulamalar iyileştirilirse herşey güllük gülistanlık olacaktır. Öyleyse bu kötü politikanın uygulayıcısı olan Demirel'in uygulamalarına son vermek için eyleme geçen "yurtsever subaylar"a yardımcı olunmalıydı. PDA revizyonistleri de çekinmeden bu yardımı yaptılar ve "yurtsever subaylara" talep listeleri sundular.

"Küçük-burjuva anarşistleri Anayasanın meşruiyet sınırlarının dışına çıkıyor" diyerek yükselen kitle mücadelelerine ve gençlik hareketlerine küfür etmekten geri kalmayarak bu mücadelelerin "yurtsever subaylar"ca bastırılmasına alkış tuttular.

Onların her dönem egemen sınıf kliklerinden birinin yanında yer almasının nedeni egemen sınıfların bir kısmına "ilerici", "liberal", "demokrat" olarak bakmaları, faşizmi de egemen sınıfların en gerici kesimlerinin bu "liberal" kesim üzerindeki terörcü diktatörlüğü olarak görmeleridir. Bundan dolayıdır ki, onlar 12 Mart muhtırasının ve 1971 sıkıyönetiminin gerçek niteliğini gizlediler. Onun halka yönelik saldırının daha da yoğunlaştırılması olduğunu, devrim ve karşı-devrim arasındaki çatışmanın sonucu olarak ortaya çıktığı gerçeğini örtbas ettiler.

"Büyük bürokrat burjuvazi"nin komprador sermaye ve komprador burjuvazi içinde yer almadığını propaganda ederek, "büyük bürokrat burjuvazi"ye hizmet sundular.

Bugünkü TİKP'nin şefleri o dönemde de yıllardan beri işçi sınıfının, köylülüğün ve diğer halk güçlerinin üzerindeki komprador burjuvazi ve toprak ağalarının baskı ve sömürüsünün en temel aracı olan ordu ile komprador burjuvazi ve toprak ağalarına karşı bir iktidar oluşabileceğinin propagandasını yaparak ona talepler sundular. Cunta ile gelecek (!) reformcu iktidardan isteklerini sıralarken şunları yazıyorlardı: "Reformcu burjuvazi iktidarı ele geçirmesi halinde partimizin davranışı, emperyalizme en sadık, en gerici, en şoven düşmana karşı halk yığınlarını harekete geçirmek ve halkın somut taleplerini devrimci propaganda ile birleştirme olacaktır. Hepimizin, nerede olursak olalım, halkın oradaki en azılı sınıf düşmanlarının, emperyalizmin en sadık örgütlü unsurlarının en gerici yuvaları dağıtmak ve bozguna uğratmaktır."

Egemen sınıfların ordusu ile reformcu iktidar kurulacağının hayallerini yayan bu revizyonistler, "en gerici" Demirel'e karşı "reformcu", "yurtsever subaylar"la beraber savaştıklarını mahkeme ve hapishanelerde de ispatladılar.

Başta 12 Mart paşalarının ayaklarına kapanan, onlarca sahifelik ifadelerle tüm taraftarlarını "işkenceye dayanıp dayanmadıklarını öğrenmek istedim" diyerek polise teslim eden bu çetenin şefleri daha sonra işler "düze çıkınca" en keskin pozlara bürünmekten de kaçınmadılar. "Komünist oldukları"nı, "düzeni değiştirecek"lerini belirterek "İleride lazım olur" düşüncesiyle hareket etmekten de geri kalmadılar.

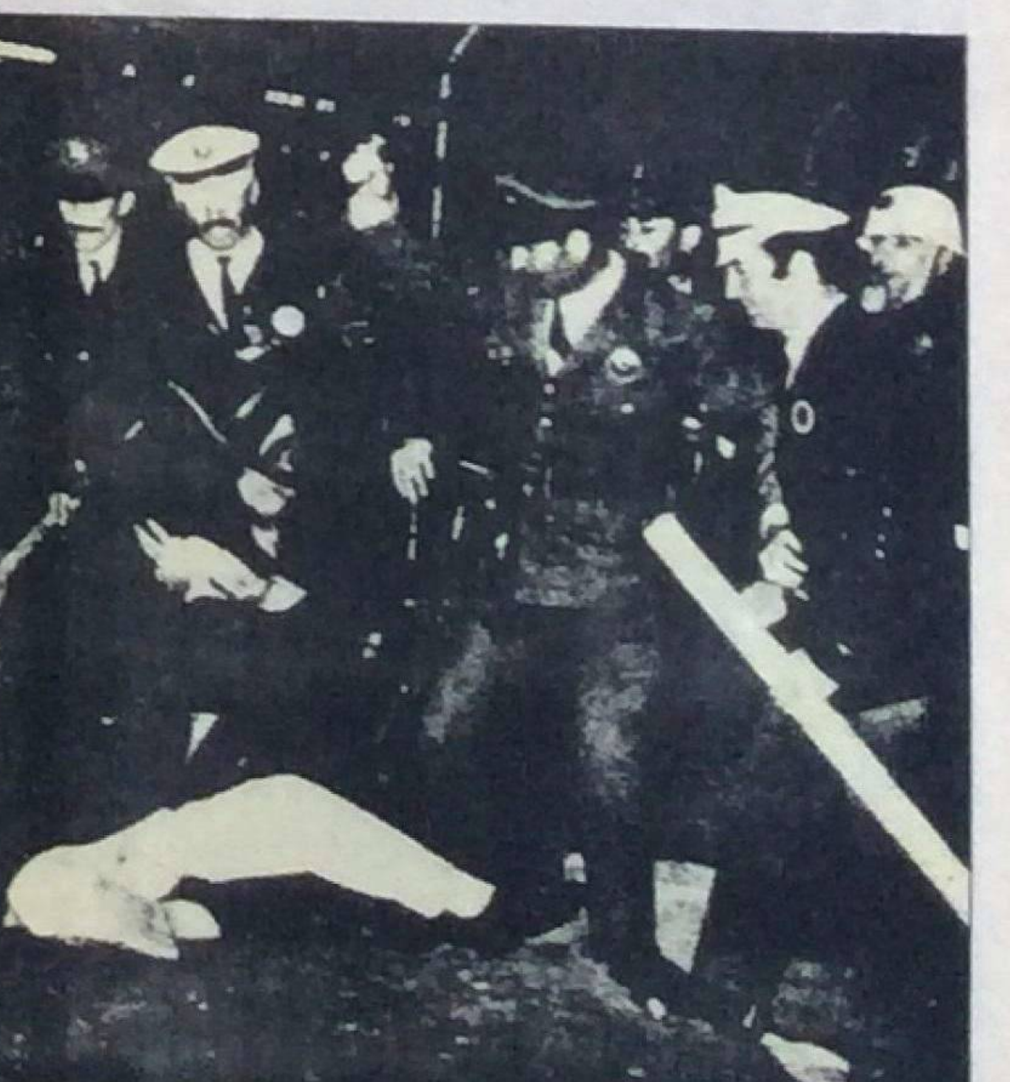
Sıkıyönetimin halk kitlelerinin çıkarlarını savunmak değil, tersine halk kitlelerinin ekonomik-demokratik talepleri uğruna yürüttüğü mücadeleyi kanla bastırmak için ilan edildiğini ve faşist diktatörlüğün baskı aleti olduğunu kavramayan ve bunu gözlerden gizleyenler bugün de sıkıyönetim yardakçılığı yapmaya devam ediyorlar.

1971 sıkıyönetimi ile, işçi sınıfı ve bütün halk üzerindeki baskı ve terör yoğunlaştı.

12 Mart döneminde en yaygın bir saldırı: Tutuklamalar

12 Mart döneminden örnekler

-Onlarca devrimci darağaçlarında, işkencelerde ve baskınlarda katledildi.

-Petriks, Berec, Topuz-Torçelik, Paşabahçe ve Çayırova, Ataş Makina Kimya, Denizcilik Bankası, Konya Sümerbank'ta ve Çorum, Balıkesir Çimento Fabrikaları ve daha birçok işyerindeki grevler yasaklandı ya da ertelendi.

-Sungurlar, Otosan, ECA, Arçelik, Berec, Profilo, AEG, ETİ, Singer, Petriks, Java vb. işyerlerinde 4203 işçi işten atıldı ve açlığa mahkum edildi.

-Düzenlenen "Yıldırım Harekatı" ile 20 bin kişi tutuklandı, işkence edildi ve zindanlara kapatıldı.

-Demokratik kitle örgütleri kapatıldı. Yöneticileri ve üyeleri sorguya çekilerek birçoğu tutuklandı.

-İşçi ücretleri düşürüldü.

-Bütün ihtiyaç maddelerine zam yapılarak, fiyatlar % 23 oranında artırıldı.

-Paranın değeri % 66 oranında düşürüldü.

-Askeri harcamalar % 20 oranında artırıldı.

-Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının kârları olağanüstü derecede arttı. Örneğin; İş Bankası'nın kârı 900 milyon liradan 1 milyar 900 milyon liraya, Yapı ve Kredi Bankası'nın kârı 400 milyon liradan 1 milyar liraya, Akbank'ın kârı 300 milyon liradan 800 milyon liraya çıktı.